

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சஷ்டிபூர்த்தி

மகோற்சவப்பிரசுரம்

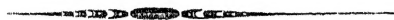

சித்தாந்தசரபம் - அஷ்டாவதானம்

பூவை - கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்கள்

(மணவழகு)

ஜீவியசரித்திரமும் - குருதோத்திரமும்

இவை

மணவழகின் மாணவர்கள்

இயற்றியன

சென்னை

கலாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றன

ஆந்திரம் - சித்திரைமணி

1914

சித்தாந்தசரபம்

அஷ்டாவதானம் - பூவை - கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்கள்.

சு. அ. இராமசாமிப்புலவர்,
கருயக்கிளர். (அஞ்சல்)
கோட்டுர் வழி, தஞ்சை மாவட்டம்.

௨

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சித்தாந்தசரபம் - அஷ்டாவதானம்

பூவை - கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்கள்

ஜீவியசரித்திரம்

அருக்கனே ரவதானி சித்தாந்த சரபநல் லறிஞர் கோமான்
பெருக்கமே விபூவைக் கலியாண சுந்தரப்பேர்ப் பெரியன் ஞான
வருக்கமார் சுத்தாதது விதவாரி விற்றினைத்தோன் வண்ச ரித்ரம்
உருக்கமோ டேபுரைக்க வோரைக்க ரத்தேவை யுன்னு வேமால்.

“தொண்டைநன் னுமி சான்றோ ருடைத்து” எனப் பூலோக
சரஸ்வதியாகிய ஒளவை பிராட்டியாராம் கொண்டாடப் பெற்ற
தோர் ஜயங்கொண்ட தொண்டை. மண்டலத்திலே, புலியூர்க்
கோட்டத்திலே, புத்தவேடுடனு * நத்தத்திலே, விற்பெற்ற உயர்
துறாவ வேளாளர் குலத்திலே, பூவிரும்பவல்லியார் மரபிலே,
அறுபான் மும்மை நாயன் மார்களில் ஒருவராய வாயிலா நாய
னார் பரம்பரையிலே, சென்னவராய கோத்திரத்திலே சாமிமுதலி
யார் என்பவ ரொருவ ரிருந்தனர். இவர் தமிழ் ஆங்கிலம் துலுக்கு
முதலிய பாஷைகளிற் சிறந்து இராஜாங்க தந்திர நிபுணராயிருந்
தமையின், ஆங்கிலேய இராஜாங்கத்தாரால் சிபாரிசு செய்யப்

* புத்தவேடு எனும் கிராமத்திலேயே வாயிலா நாயனார் அவதாரஞ்
செய்து அனேக வற்புதங்களை நடத்தி, அவ்ஐரிலிருந்த புத்தர்களை யெல்
லாஞ் சைவராக்கிப் பின் திருமயிலையிலேயே மவுனமாயிருந்து விட்டனர்.
இவ்வுண்மை அவதானியார் வெளியிட்டிள்ள “வாயிலா நாயனார் வைபவம்”
எனு நூலிற் காணலாம். “புத்த” என்பது புறப்புறச்சமயர் பெயராக
லின், அப்பெயரமைந்த ஊரினைத் தன்பெயருக்கு முன்னேவைக்க அவதா
னியாருக்குப் பிரிய மின்மையின், அக்காலத்தில் இக்கிராமத்தினை உட்டிடை
யாகக் கொண்டதும், தம்மரபினைத் தெரிவிப்பது மாகிய பூவிரும்பவல்லி
என வழங்கும் “பூவை” எனுமருஉ மொழியைத் தமது பெயருக்குமுன்
னமைத்து வழங்கி வருகின்றனர்.

பட்டு, ஐதராபாத் ஸைஜாமவர்க ளிடத்தில் கொத்தவா லுத்தி யோகமாக ஆயிரம் ரூபாய் சம்பளத்தி லிருந்து நங்கூர்த்திவாய்ந்து வந்தனர். ஒருகாலத்தில் இவர் ஸைஜாமுடன் வேட்டைக்குப்போ யிருந்தபோது, ஒரு காட்டி னி த்தே பதினாடி வேங்கை பொன்று எதிர்த்துக் கொள்ள, முதலியார் ஸைஜாமை நோக்கி, இப்புலியினை யுடனே கொல்லட்டுமா? அல்லது நிறிது நேரம் விளையாடி வெல்லட்டுமா? எனக் கேட்டு, ஸைஜாம் நினைது இஷ்டப்படி செய்கவென, முதலியார் அறைமணி நேரம் அப்புலி யுடனே யெதிர்த்து விளையாடிப் பான்னர்த் தமது கைப்பட்டா கத்தியால் முன்னிரண்டு கால்களையும் வீசி வெறிந்தனர். ஸைஜாமவர்கள் ஆச்சரிய மடைந்து முதலியார் அவர்கட்கு அனேகமான பரிசுகளைக் கொடுத்து ஆயிரம் ரூபாயே உபகாச சம்பளமாகச் செய்து, சென்னைக் கனுப்பி விட்டனர். இவருக்குப் பின், இவர் குமார் சுப்பராயமுதலியார். இவரும் இவர் தந்தையாரைப் போல மிகுந்த பராக்கிரம சாலியாக விருந்தனர். அக்காலத்தில் சென் னையிற் பிரசித்தியுற்ற போல் ஐயாப்பிள்ளை யென்பவர் தமக்கு ஒரு மாட்சிமையான வீடுகொன்று காட்டி முடித்து அதைப் பார்க்கும்படி கவர்னர்முதலான ஐரோப்பியர் களையும், சென்னையி லுள்ள கௌரவமான பிரபுக்களையு மழைத்தனர். அவர்கள் அம் மாளிகையின் செளந்தரியத்தினைப் பார்த்துக்கொண் டிருக்கையில் அவ்விட்டின் தம்பங்களின் ஆகிருதியைக் கண்டு இத்தூண் கள் யானைகளாலு மசைக்க முடியாதென, சமீபத்திலிருந்த இம் முதலியார் தம்பமொன்றினைத் தனது வலதுகரத்தால் மாப்போ டனைத்து அசைக்க அத்தூண் காலங்குல நகர்ந்தது. பாவரு மிவர் செளரியத்தைக்கண்டு வியந்து மிகவும் பாராட்டினர். கவர் னர் இவரை Illustrious hero (வீரமார்த்தாண்டன்) எனப் புகழ்ந் தனர். இக்காலத்தும் அவ்விட் டினைப்போய்ப் பார்த்து ஆச்சரிய முறுவார் பலருண்டு. அது ஐயாப்பிள்ளை வீதியிலேயே யிருக்கண் றது. இத்தகையராகிய இவர் தமது தந்தையி னுத்தியோகத்தில் அதேசம்பளத்தி லமர்ந்திருந்தனர். சிலவருடங்கட் குப்பின் இவரு முபகாரச் சம்பளம் பெற்றுச் சென்னைக்குத் திரும்பியபின், ஆறு காடு நவாப் அவர்க ளிடத்தி லொரு பெரிய வுத்தியோகத்தி லமர்ந்து வாழ்கையில், ஒரு காலத்தில் நவாப்புடன் சென்னையி லிருந்து நாகூருக்குப் போக நேரிட்டுப் பூவிருந்தவஸ்கைக்குச் சமீபத்தில் தங்கி யிருக்கையில், தனக்குப் புத்திரன் பிறந்த செய்

தியைக் கேட்ட நவாப் அதிக சந்தோஷத்தினால் அந்த இடத் திற்கு நஜர்த்பேட்டை யெனப் பெயர்வைத்து, முதலியாரவர் கள் சொந்த கிராமமாகிய புத்தவேட்டில் அனேகமான நிலங் களை இனமாக முதலியாருக்குக் கொடுத்தனர். முதலியார் தனக் கிருந்த அபார செல்வத்தால் அந் நிலங்களைக் கவனியாததால் அவர் பங்காளிகள் அவற்றைக் கிரகித்து விட்டனர்.

இம் முதலியார் குமாரர் அண்ணாசாமி முதலியார் என்பவர். இவர் பஞ்சதந்திர மியற்றிய வித்துவான் தாண்டவராய முதலி யாரவர்க ளிடத்தில் தமிழ் நன்கு தேர்ச்சியுற்று ஆங்கிலேயத் தும் விற்பத்தி யடைந்து சிலர்ப் வித்தையிலு நன்கு தேறி அதி வீர தீரராய் இருகை பட்டா அண்ணாசாமி முதலியார் எனும் பாடி கீர்த்திவாய்ந்திருந்தனர். அக்காலத்தில் பிரசித்தியுற்றிருந்த இராமச்சந்திர கவிராயர் என்பவர்,

சந்ததமும் புகழைத் தாபாத்தே ஜாமவர்கள் சமூகம் தன்னில்
தனிகொத்த வாலுத்தி யோகத்தி லேசிறந்த தகைமை வாய்ந்த
சந்தராஞ்சேர் சுப்பரா யக்கோமான் மவவுருவாத் தோன்றி வந்த
செழுமார னுயர்தீரன் மிகுவீர னுபகாரன் திகழு தாரன்
வந்தவர்க் கின்றுவா நாளைவா வெனச்சொலா வண்மை யேய்ந்தோன்
மகிமைபெறு கோல்வரிசை குஸ்திபட் டாமுதல் வழங்கத் தேர்ந்தோன்
எந்தைநிகர் புத்தவே டண்ணாசா மிச்சீமா னென்பா லன்பாய்
என்றனைக்கு பேரனென வேசெய்தா னெருதினத்தி லிருநி லத்தே.

என விவரைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். இம் முதலியார் கமிசேரி யார். டிபார். பென்டில் உத்தியோகமா யமர்ந்து இரங்கூன் பட்டா சயின முதலிய தேசங்களிற் சிலவாண்டிருந்து திரும்பிப் பரங்கிமலையில் தனது மனைவியார் உண்ணாமுலை யம்மாளுடன் வாழ்ந்து வருகையில், இவருக்கு இரண்டாவது புத்திரனாக இச் சரித்திரத் தலைவர் ஆனந்தவருடம் சித்தினாமாதம் இருபத் தொன்பதாம் திகதி (11-5-54) புதன்கிழமை பிறந்தனர். அக்காலத்தில் இவருக்கு முன் பிறந்திருந்த கந்தரவாடி முதலியார் வாசித்துந் கொண்டிருந்த பள்ளிக்கூடத்துப் பிராமண உபாத்தியாயர் இக்குழந்தையின் சாதகங் கணித்துந் கலியாணசந்தரம் எனப் பெயரிட் டழைக்கும்படிச் சொல்லி, கிரகங்களுக்குத் தலைமையாகிய சூரியன், முதலாகிய மேஷவிட்டிலேயே இக்குழந்தைக்கு அமைந்திருந்தவிடத்தில் கல்வி மன்னனாக விருக்குமெனவும், வாங்கில் இராசு இருப்பதால் நன்மையாகப் பாடினும், தீமையாகப்

பாடினும் பலிக்குமெனவுங் கூறி, அடியிற் குறித்த விரண்டு செய்
யுள்களைச் செய்து அனுப்பினர்.

பேர்பெறுங் கலியுக சகாப்தத்தி ஸழகொடு பிறங்கூடா லாயிரத்துப்

பின்னுந்தொ ளாயிரத் தைம்பாடோ டாறினிகழ் பேசுமா னந்தவருடம்
சீர்பெறுஞ் சித்தினா மதிதிகதி யிருபத்தொன் பதிற்பிரபல திரயோதசித்

திதிதில் புதவாரங் கவுலவா கரணஞ் செறித்திலகு மேடலக்னம்
ஏர்பெறுஞ் சூர்யோத யாதியை யைங்கடிகை யெழிற்பெருகு சித்திரைநாளு

ளினிலீ ரிரண்டாய் பாதமிவை யாவையு மியைந்தநற் சபதினத்தில்
கார்பெறு மதிப்புத்த வேட்டிலண் ணுசாமி காண்முனைக ளிற்கனிஷ்டன்
கங்கைக்கு லத்துளான் கலியாண சுந்தரன் காசினியில் வந்தனனரோ.

மேடலக் கினத்திற் சூர்யன் மேற்புத் துரைண்டில் மேற்கோள்

நீடிய ராகா மைந்தி னிகழ்த்துசெவ் வாய்து லாத்தில்

பீடுறு மதியோர் பத்திற் பிரகஸ்பதி வெள்ளி மீனில்

சூழனரே கல்யாண சுந்தரன் ஜனித்த போழ்தே.

சுக்	ல சூ-பு	ரா சனி	
சூரு	இராசி.		செ
	கே	சுந்	

இச்சிறுவருக்கு முன்பிறந்த தமையான ரொருவர், பின்பிறந்த
பெண்மணிகள் வடிவாம்பிகையம்மாள், திரிபுரகந்தரி யம்மாள்,
மாணிக்கம்மாள், புஷ்பவள்ளி யம்மாள் நால்வர். இவர் தந்தை
யாரைப் பூவிருந்த வல்லிக்கு இராஜாங்கத்தார் உத்தியோக ஜல
மாக மாற்றிவிட அவ்வுரிலேயே பூங்காவன உபாத்தியாயர் என்
பவரிடத்தில் இச்சிறுவர் படித்து வந்தனர். இவர் சிறிய வயதிற்
ருளே சுறுசுறுப்பாய்ப் படிக்கவும், மிக விரைந்தாடவும் கவனத்
துடனுஞ் செய்யுள்களை மனனஞ் செய்து ஒப்புவிக்கவும், எப்புத்த
கங்களையும் பிழையின்றி வாசிக்கவும் வல்லவராயிருந்தனர். உபாத்
தியாயர் இவரிடத்தில் மிகுந்த பட்சம் பாராட்டி அனேக அந்
தாதி கலம்பகம் சதகம் பிள்ளைத்தமிழ் திருப்புகழ் நிகண்டு முத
விய சொல்லி வைத்தனர். இவருக்கு வீணை விளையாடுஞ் செய்யல்
சிறிதுங் கிடையாது. எப்போதும் புத்தகமும் கையுமாயிருப்பர்.
வளர்மதிபோ லிவர்மதியு மபிவிருத்தி யடைந்து வந்தது. இவருக்
குப் பல செய்யுள்கள் மனனமான படியால் இவரை யறியாமலே

பூர்வபுண்ணியத்தால் இவர்வாயில் அநேக தூதன செய்யுங்கள் வந்து கொண்டிருந்தன. சிறுபருவத்திலேயே கவிபாடுப் வரம் இவருக்கு வாய்ந்தது. இவர் வீட்டிலிருந்து பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போகையில் இவரிருந்த வீதியின் கோடியிலுள்ள சுந்தர விநாயகர் கோயிலெதிர் நின்று தினந்தோறும்,

வாத்தியார் சொல்லிவைக்கும் வண்மையுள பாடமெலாம்
நேர்த்தியா யென்மனதி னேர்மையுடன்—பூர்த்தியுறச்
சுந்தரவி நாயகனே தூய்மைபெறு நின்றாளென்
சிந்தையினி லேயிருக்கச் செய்.

என்று தோத்திரித்துக் கொண்டு போவார். இச்செய்யுளைத் தன்னுடன் கற்கும் பிள்ளைகளுக்குள் சொல்லிவைப்பார். அக்காலத்தில் இச்செய்யுளைக் கற்ற செட்டிமார்கள் பூவிரும்பவல்லியி லிப் போதும் சிலருண்டு. அக்காலத்தில் இச் சிறுவருக்கு வெண்பாவி லங்கணஞ் சிறிதுந் தெரியாது. மற்றைய பிள்ளைகளும் இவரை நிக நேசித்து வந்தனர். இவருக்கு இவர் தந்தையார் திருமுரு காற்றுப்படையைத் தினமு மொருதரம் வட்டமிடும்படி கூட்டளை யிட்ட, அங்ஙனமே இவர் ஒருநாளும்வருது அப்பியசித்து வந்தனர். இன்றும் இவர் தந்தையின் அக்கூட்டளையை நிறைவேற்றி வருகின் றமார். இவர் திருவரங்கங்கல்ம்பகம் படித்து வருகையில், உபாத்தி யாயர் ஒரு நாள் “வாடி யோட வனசமன்னன்” என்ற செய்யுளைச் சொல்லி வைக்கையில், அதில் “முருகனே...” எனக்கேட்ட மாத் திரத்தில் முருகங்கூடவுளைத் தூவிக்கும் இக்கலம் பகத்தை யினிப் படியேனென்றனர். உபாத்தியாயர் எவ்வளவோ பய முறுத்தியும் இவர் தந்தையாரைக் கொண்டு சொல்லி வைத்தும் மறுத்து விட்டனர். பின்னர் உபாத்தியாயர் திருவருளைக் கலம்பகம் படிப் பித்தனர். அச்செய்யுளில் இச்சிறுவருக்கு அக்காலத்தி லேற் பட்டிருந்த குரோதத்தைத் தமது மூப்பத்தெட்டாவது வயதிற்குப் பாடிய திருவொற்றியூர்க் கலம்பகத்தில்,

வேதனோட வெள்ளைமேனி யாளுமோட விண்ணவர்
வேந்தனோட விந்திராணி வெருவி யோட விண்டிகழ்
சீதனோட வெயிறுதிர்ந்து தினனுமோட மகிடமார்
தென்னனோட விவனவாவு தேவியோட விண்டெனும்
தாதனோட மலரின்மாத தாறுமோட விரதியுந்
தவறியோட வேனிலாளி தாவியோட வுரகர்க
னாதனோட யாககந்த னவிரமோட வெற்றியா
னந்தகந்த டக்கைகொண்ட நல்லவொற்றி நம்பனே.

எனப் பாடித் தணிந்துக்கொண்டனர். ஒரு நாள் உபாத்தியாயர் தமது வீட்டிலிருந்து பள்ளிக்கூடம் வருகையில் பிள்ளைகள் விளையாடிக்கொண்டிருக்கக் கண்டு ஒவ்வொரு சிறுவனையும் பிரம்பினு லடித்துக்கொண்டே வருகையில் விளையாடா திருந்த இச்சிறுவர் தொடையினும் அடித்து விட்டனர். இவர் மிக மனம்வருந்தி,

எந்தவித சூற்றமுமியான் னின்றசெய் யாதிருக்க
எந்தன் றொடையதனி லேன்கூடு—வந்ததெனப்
பூரணமாய்க் கல்விகற்ற பூங்கா வனக்கவியைக்
காரணநீ கேட்டிடுக கண்டு.

என வோலையி லெழுதி யுடனே தமது தந்தைக் கனுப்பிவைத்தனர். இச்செய்யுளில் “ எந்தன் ” என்பது என்றன் என விருக்க வேண்டுமென்பது அக்காலத்திலவருக்குத் தெரியாது. தந்தையார் செய்யுளைக் கண்டவுடன் உபாத்தியாயரிடம் வந்து அச்செய்யுளைக்காட்டி அவர் மிக வெட்கி, இனி யான்பானுள் செய்வதில்லை பெனக் கேட்டுக் கொண்டும், மாறுத்துச் சிறுவனையழைத்துக் கொண்டு போய் ஐரோப்பியர்களின் பிள்ளைகளும் பெண்களு மாத்திரம் வாசித்துவரும் காத்தலிக் பாடசாலையில் தக்க சிபாரிசின் பேரில் சேர்ப்பித்து இங்கிலீஷ் படிக்க வைத்தனர். இவரிப் பாடசாலையி லிரண்டு வருடம் படித்தபின் பழைய பூவிருந்தவல்லியிலுள்ள தாலுக்கா பாடசாலையிற் சேர்ந்து படிக்க வாரம்பித்தனர். இவர் ஒரு நாள் சிலபிள்ளைகளுடன் பாடசாலையி லிருந்து ஒரு நிரைத் தோட்டத்தின் வழியாக வீட்டிற்கு வருகையில், சூரனெனும் அத்தோட்டம்நாரன் நிரைப் பாத்திலுள்ள நிதித்துவிட்டன ரெனும் கோபத்தினால் வளா ரொன்றினால் அப்பிள்ளைகளைத் துரத்தி படிக்க வாரம்பிக்கையில் எல்லாரு டோடி விடப் பொறுமையாக வந்துகொண்டிருந்த இச்சிறுவரை அடித்து விட்டனன். உடனே,

தோட்டக்கா ரச்சூரன் றோன்றி வளரடியைப்
போட்டான் முதலில் பொறுக்கேனான்—தோட்டிதழ்சேர்
தாராருங் காளியே தாரணியி லன்னவனைப்
பாராம லேயிருக்கப் பண்.

எனப் பாடி, அத்தோட்டத்தி னொருபக்கத்தி லிருந்த காளிகோயிலின் முன்படித்து விட்டு வந்தனர். அன்றிரவு அச்சூரன் தெய்வச் செயலாய் ஏற்றக் கோலின் மீதுருந்து விழுந்து முடி வானுயினான்.

பின்ன ரொருநாள் பூவிருந்தவல்லியிலிருந்து பரங்குமலைக்குத் தமது பெரியதாயாரைப் பார்க்கச் செல்லுகையில், வழியி லொரு வர் கண்டு அவ்வம்மையார் மறைந்து விட்டனானெனக் கேட்டு,

அக்களையா யென்னன்னை யன்புடனே பெற்றதுபோல்
தக்கபடி காத்திட்ட தாயாரைத்—துக்கமுடன்
நீக்க னலமலையே நேர்பிருங்கி மாமலையே
தாக்குற்றாய் விம்மலையே தான்.

எனப் பாடித் திரும்பிவிட்டனர். இவர் தாலுக்கா பாடசாலையிற் படித்து வருகையில், சேஷாத்திரி ஐயங்கார் என்னு மிவர் உபாத் தியாயர் தமது சினேக ரொருவரிடத்தே,

நான்முகனை நாராய ணன்படைத்தா னுன்முகனுந்
தான்முகமாய்ச் சங்கரனைத் தான்படைத்தான்—யான்முகமாய்
அந்தாதி மேலீட்டறிவித்தே னுன்பொருளைச்
சிந்தாமற் கொண்மினீர் தேர்ந்து.

என்ற நாலாயிரப் பிரபந்தச் செய்யுளைச் சொல்லி யுரைசெய்து கொண்டிருக்கையில் வகுப்பி லிருந்த இச்சிறுவர் தனது கற்பல கையில்,

சங்கரனே நாரணனைத் தான்படைத்தா னம்மாலே
பங்கயனைப் பெற்றெடுத்தான் பார்மிசையில்—துங்கமுடன்
சத்தியமா யாரணங்கள் சாற்றியது மேயுணர்வீர்
நித்தியத்தைப் பெற்றுய்ய நீர்.

எனவெழுதி உபாத்தியாயருக்குக் காட்டினர். அவரீதேது பாட் டென்றார். சிறுவர் மவுனமுற்றார். அடுத்திருந்த பிள்ளைகள், இது இவ ரிப்போது பாடிய பாட்டு—என்றும், இவருக்குப் பாடும் பழக்க முண்டென்றுத் தெரிவித்தனர். உபாத்தியாயர் சந்தேக முற்றுச் சிறுவரைச் சமீபத்தி லழைத்துத் தைரியங் கூறி, நம்பி! இன்று காஞ்சிபுரத்தில் வரதராஜ சுவாமிக்குக் கருடோற்சவ மாலாதா ஸ்வரானியந்து ஒருசெய்யுள் செய்யவென,

மெச்சம் புகழ்வரதர் மென்கருடன் மீதேறிக்
கச்சியினி லேயடைந்தார் கம்பீர—முச்சிதமாய்
மன்னியவோ கம்பர் வலனுரைகா மாட்சியெனு
மன்னையினைச் சுற்றுவ தால்.

எனப் பாடினர். உபாத்தியாயர் கேட்டு விடாப்பு மழுக்காறு மடை ந்து இச்சிறுவருக்குச் சமயத் துவேஷ முண்டென வெண்ணி,

அன்று முதல் பாடங்களை நன்கு கற்பியாது வந்தனர். இச்சிறுவருக்கும் இவர் தமையனருக்கும் இவர் தந்தையார் சிலம்பவித் தையிற் பழகுவித்தனர். இவ்வித்தையால் தேர்ந்த மல்யுத்தம் சிறுவருக்குக் கல்வியுத்தமாய் முடிந்தது. 1869 - ல் சென்னைப் பச்சையப்பன் பாடசாலையில் சேர்ந்து படிக்க வாரம்பித்தனர். 1870-ல் பூவிறுந்தவல்லியி லிருக்கும் ஊற்றுக்காட்டம்மையின்மீது ஒரு பதிகம் பாடினர். அக்காலத்தில் சென்னையிற் பிரசித்தியுற் றிருந்த சொர்க்கபுரம் ஸ்ரீமத் இராமலிங்க சுவாமியின் சுவாமிக் கிடஞ் சென்று,

இலக்கிய வாரிமதித் தீர்க்கவிப்பா வாணர்க்
கிலக்கிய மாரிபொழிந் தென்று—மிலக்கியமார்
நண்ணு மிராமலிங்க நன்முகிலே யென்மனமாம்
பண்ணையினு மேநிரம்பப் பண்.

எனப் பாடியிருந்தனர். அவ ரதுகண்டு அன்று முதல் இவரிடத் தில் மிகுந்த விசுவாசமாக விருந்து, பெரியபுராணம் திருவிளையாடற்புராணம் கந்தபுராணம் திருக்கோவையார் யாப்பருங் கலக் காரிகை முதலிய சொல்லிவைத்தனர். 1872 - ல் காஞ்சிபுரம் சென்று சிவதீட்சை பெற்றுவந்து அவரிடத்தே சிவப்பிரகாசம் சிவஞான சித்திபார் சிவஞானபோத முதலிய பாடங் கேட்டு வைதிக சைவாறுட்டானம் கைவரப் பயின்று, கேவலாத்துவித வேதாந்த சாத்திரங்களையும் சித்தாந்த பார்வையாற் தேர்ந்தனர். இவ் வருடத்தில் திருவொற்றியூர்த் தியாகேசரபதிகம் வடிவடை யம்மை பஞ்சரத்தினம் கல்யாணசுந்தரர் பதிகம் பாடினர். வடலூர் சென்று ஸ்ரீமத் இராமலிங்க சுவாமிகளைத் தரிசித்து அவராசீர் வாதம் பெற்று வந்தனர். 1873-ல் திரிசிரபுரம் மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் திருமயிலையில் வந்திருக்க அவ் விடஞ் சென்று,

சீர்பெருகுஞ் சிரபுரத்து மீனாட்சி சுந்தரந் செம்ம லேறே
ஏர்பெருகு நின்வீட்டு வாயலினி னிறங்கினே னெனையழைத்தப்
பேர்பெருகுக் கல்வினை மென்மேலு மென்றனக்குப் பிறங்கி யோங்க
வார்பெருகு நின்னுசி யினைக்கூறி யன்புடனே யாட்கொள்வாயே.

என வெழுதிய னுப்பினர், பிள்ளையவர்கள் படித்துப் பார்த்து உடனே யழைத்து அன்பு பாராட்டி, மறைசையந்தாதியிற் சில செய்யுள்களி னுனாகேட்டுச் சந்தோஷித்துத் தாமியற்றியிருந்த சில புத்தகங்களைக் கொடுத்தது,

கலியாண சுந்தரவென் கண்மணியே நின்பால்
 மலிவாகக் கல்வி வளரும்—பொலிவாகப்
 பொற்புவியிற் கற்றோர் புகழ்ச் சிவஞான
 விற்பனனாய் வாழ்த்திருக்க வே.

என வெழுதிக் கொடுத்தனர். 1875-ல் தமது தமையனார் உத்தி
 யோகமாகவிருந்த செங்கற்பட்டிற்குப் போக நேரிட்டு, அவ்வி
 டஞ் சென்று அவ்வூர் மிஷன் பாடசாலையில் படித்து வருகையில்,
 இலக்கணக்கடல் தசாவதானம் பேறை - ஜெகநாதபிள்ளை யவர்க
 ளிடம் நன்னூல், இலக்கணவிளக்கம், நன்னூல் விருந்தியுரை,
 இலக்கணக்கொத்து முதலிய நூல்களைப்பாடிங் கேட்டு அவதான
 மும் பழகினர். 1876 - ல் சென்னையிலிருந்து செங்கற்பட்டிற்குப்
 புகைவண்டி முதலில் விட்டபோது, தம்முடன் கற்கும் பிள்ளைக
 ளதுபற்றி வொரு செய்யுள் பாடவேண்டுமென,

ஆயிரத் தெண்ணூற் றெழுபத் தாறு மாண்டணி செப்டெம்பர்
 ஞாயமுற் றிகதி சுக்ரவாரந் தோன்றும் பதினோர் மணியதனில்
 பாய வுலகிற் பலமாக்கள் பலனை யடையப் புகைவண்டி
 நேய செங்கை நகொன்னு நில்லத்து வந்து நில்லிற்றால்.

எனப் பாடியவுடன் தசாவதானியார்,

பாருங்க ளோர்நொடியிற் பன்னுமிடம் போய்வரலாம்
 வாருங்க ளென்னதடை மாநிலத்திர்—

என்றவுடன் இவர்,

நீருங்கள்

காலா னடவாமல் காசுமிக நல்காமல்
 மேலாக வாழவினி மேல்.

என முடித்தனர். இவரிப்போது இந்து தேசச் சரித்திரத்தை
 யும், பின்ஸ் கோர்ட் சட்டத்தையும் முறையே 700, 500 விருத்தங்
 களாற் பாடிப் பரதகண்டேதிகாசம், நீதிசாகரம் எனப் பெயரிட்ட
 னர். 1877 - ல் செங்கற்பட்டிச் சுந்தரவினாயகர் பதிகம், ஏகாம்ப
 ரேசர்பதிகம், காமாட்சியம்மன் பதிகம் பாடினர். 1878 - ல் திருந்
 கழுக்குன்றம் வேதமலை யடிவாரத்து மகாமண்டபத்தில் தசாவதா
 னியார் முன்னிலையில் அவதான மியற்றினர். அவ்வமயம் செங்கற்
 பட்டு வக்கில், சுந்தரமுதலியார் புத்தகத்திற்கும் கரத்திற்கும்
 லடை செட்டிக் வென,

மூடித்தி றத்தலினால் மொய்ரேகை யேயுறலால்
நாடி யெவரு நண்ணுகையால்—கோடலினால்
வித்தகர்க ணத்துகின்ற வேதகிரி தன்பதியில்
அத்தமது புத்தகமு மாம்.

எனப் பாடினர். சிவக்கொழுந்து பண்டாரமவர்கள் “ பால் ”
என்னு மொழி பத்து வரும்படி பாடுகின்றன,

பற்றுங் கொடிக்கணும் பங்கபனும் காணவும்
பற்றே லுரித்தவன்னப் பா * லேபால்—மற்றப்பால்
மாட்டுப்பால் பூப்பால் மரப்பால் வளையையா
லாட்டுப்பா லப்பாலிப் பால்.

என வியற்றினர். செய்யூர் ஜயீந்தாரார் தொடர்ந்தார் வைத்திய
நாத முதலியார், நாடு என்று எடுத்து ஊர் என முடிக்கவேண்டு
மென,

நாடுசே ரன்சோழ னற்பாண்டி யன்முதலோர்
தேடுபொருள் யாவுஞ் சிறக்குமா— னீடுதொண்டை
மண்டலத்திற் கோர்திலகன் வைத்தியநா தச்சீமா
னென்மறலோ டேவாழ்செய் யூர்.

என முடிந்தனர். அவதானத்திற் குரிய மற்ற வங்கங்களெல்லா
முடிந்த பின், தொடர்ந்தாரவர்கள் முதலியார ரவர்கட்குத் தக்க
பரிசளிக்க உத்தேசித்த குறிப்பிணர்ந்து,

காசுதனி லெற்குக் கவலையிலை பொற்சரிகைத்
துசுதனி லேதுந் துயரில்லை—வீசுபுக
ழீடுகட்டும் வள்ளா வியற்றுக்கவென் னுசிரியர்
வீடுகட்டி வாழ்த்திட வே.

என்றவுடன் தொடர்ந்தாரவர்கள் தமது கிராமஞ் சென்று, வீடு
கட்டிதற்கு வேண்டியபடி துண்டிட்ட பணமரங் களையும், ஒரு
பெருந் தொகையினையும் தசாவதானியாருக் கனுப்பிவைத்தனர்.
பின்னர் அத்தொடர்ந்தாரவர்கள் விருப்பத்தின்படி முதலியார்
தக்கமூக் குன்றம் திரிபுரகந்தரிமலை பாடியிருந்தனர். சிலநாள்க்குப்
பின் முதலியார் இடங்கழி நாட்டிற்குச் சென்றிருந்தபோது,
தொடர்ந்தாரவர்கள் கேள்வியுற்று முதலியாரை யழைப்பித்துத்
தக்க பரிசு கொடுக்க உத்தேசித்து அதற்கு வேண்டிய செளரியங்
களையுஞ் சேகரித்துக்கொண்டு அழைத்து வரும்படி ஆனை யனுப்

பினர். முதலியார் தொடர்ந்தாரவர்கள் கருத்தைத் தெரிந்து கொண்டு,

கண்டனைய செந்தமிழி லாயிரமா யிரமாகக் கவிகள் செய்வோன்

கவிவாணர் புவிவாணர் வியக்குபா ராட்டுநர் கலைகள் வல்லோன்
எண்டினையுந் சிவமணமே நனிவீசப் பிரசங்க மியற்று தீரன்

எவரேனும் பொற்குவியல் பரிசாக வீண்கிணு மேற்றி டாதோன்
தொண்டைமண் டலம்பூவைக் கலியாண சுந்தரனா தூய்விற் பன்னன்

துலக்கமுட னனுப்புமொரு கடிதமதைச் சூழ்த்திங் கோர்க

கொண்டனிகர் சேயூர்வைத் தியச்சீமா னேனினது குணத்திற் கேற்பக்

குலவியமித்திரமொன்றே வளர்பிறைபோ லென்பாலிங்குறித்தி டாயால்.

எனவொரு சீட்டுக்கவி யெழுதி ஆள்வச மனுப்பிச் சின்னானைக் குப்பின் சேயூருக்கு வந்து, தொடர்ந்தாரவர் களுடன் ஒருவாரம் வரையி லிருந்து, செங்கற்பட்டினின்றும் தகாவதானியாரை யழைப்பித்துத் தமக்குச் சேகரித்த பரிசுகளனைத்தையும் அவருக்குக் கொடுப்பித்தனர். 1879-ல் திருக்கைலாய பரம்பரைத் திருவாவடி துறையாதினம் ஸ்ரீஸுரீ சுப்பிரமணிய தேசிகசுவாமிகள் மகா சந்திரானத்தில் கமலபந்த மொன்றியற்றித் தரிசித்துப் பரிசு * பெற்று வந்தனர். இவ்வாதினத்தில் இப்போது எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீஸுரீ அம்பலவாண தேசிகசுவாமிகள் மகாசந்திரானத்தின் ஆசிரவாதமும் பரிசும் அடிக்கடி பெற்று வருகின்றனர். 1879-ல் செங்கற் பட்டினிருந்து திருப்போருருக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கையில் பிரணவசைலத்திற்கு மேற்கே யொரு குறுங்காட்டில் நல்ல சர்ப்ப மொன்று வலது காலின் கிறு விரலிற் கடித்து விட்டு எதிரிலே யிருந்து படமெடுத்தாடிக் கொண்டிருந்தது. அதனைக் கண்ட முதலியார் இனி யிறந்துபோதல் நிச்சயமெனத் தீர்மானித்துக்கொண்டு தாய்தந்தையரையு மறந்து திருப்போருர், ஸ்ரீமத் சிவசங்கரத் தம்பிரான் சுவாமிகளமீது இயற்றித் தாமெடுத்தும் கொண்டுபோன கமலபந்த மடைத்துள்ள படத்தின் பின் புறத்தில் தம்பெயர் முதலிய வெழுதிக் கீழேவைத் துட்கார்ந்து கண்மூடித், திருமுருகாற்றுப்படையைப் பாராயணஞ் செய்ய வாரம்பித்தனர். அவ்வமயம் ஒரு தொடட்டியன் சமீபத்தில்வந்து பாம்பினைக் கண்டு டடந்த வரலாற்றை விசாரித்து, அப்பாம் பைத் துரத்தி யொரு மூலிகையைக் கொடுத்துச் சாப்பிடச்சொல்

* ஆதினத்துப் பரிசினே மாத்திரம் அருட்பிரசாதமாகக்கொள்வர்.

லித் திருமுருகாற்றுப் படையினைச் சொல்லிக் கொண்டுபோ
வென்றான். முதலியார் இத்தொட்டியன் திருமுருகாற்றுப்
படையென்னும் பிரபந்த மொன்றிருப்பதை எங்ஙனமறிவன் என
நிதானித்து நோக்குகையில், தொட்டியனைக் காணாது அக்குறங்
காடு முழுவதும் தேடியலேந்து அங்கிருந்தபடி,

தேனரும் வீதிபல நூழ்ந்தொளிநு நல்லதிரும்
போளூரில் வந்த புனிதனே —காருருங்
காட்டினிடை யின்று சடையேனே யாண்டநின்
னாட்டமதை யென்னென்பே னான்.

அன்புருவா யேத்து மடியாரின் தீவ்னையார்
துன்பகற்றும் போளூர் துரையேனே—யின்பமுடைய
தொட்டியனைப் போலவின்று தோன் றிமறைந் திட்டவுள்
கட்டழகைக் கண்டதென் கண்.

வேட்டவரம் பெற்று விளங்கு முலாதடியர்
கூட்டமுறும் போளூர் குருமணியே—பாட்டினுக்குப்
பைத்தியம் கொண்டமுழு பாவலனென் றெண்ணினேன்
வைத்தியமு மேற்கொண்டாய் வந்து.

கூர்வாய்ந்த வேலாற் குலவசுரர் பேரழித்த
சீர்வாழ்த்தும் போளூர் திகழ்வேனே—யோர்நல்ல
பாம்பு கடித்த படுவிடமெற் கேறமு
னேம்பி காத்தா யுவந்து.

திருமுருகாற் றுப்படையைச் செப்புநெல் லென்னு
மொருதிருவாக் கென்மனதி லுன்னித்—தருவாக
வோங்கி வளர்ந்திங் குயர்பலனைத் தந்தருளப்
பாங்களிப்பாய் போளூர் பரா.

கந்தா கடம்பா கருணை வடிவாளா
வெந்தாய் போளூ ரிதைவனே—விந்தையுற
விப்போதிங் காட்கொண்ட தெப்படியோ வப்படியே
யெப்போது மாட்கொ ளினிது.

என ஆறு செய்யுள்களைப் பாடிக்கொண்டே திருப்போளூ ரடை
ந்து அவ்வூர்த் தம்பிரான் சுவாமிகட்குத் தெரிவிக்க, அவரன்று
சண்முகப் பெருமானுக்கு விசேஷ மகாபிஷேக முதலிய செய்து
கொண்டாடினர். 1879-ல் முதலியாருக்கும் மேடவாக்கம், வெங்
கடாசல முதலியார் குமாரசத்தி சௌபாக்கியவதி பார்ப்பாத்தி

யம்மாளுக்கும் விவாகமகோற்சவம் நடந்தேறியது. அவ்வமயம், இப்போது திருப்போரூர்த் தம்பிரான் சுவாமிகளாயுள்ள, திருமழிசை வித்துவான் சிவப்பிரகாசையர் அவர்களால் திருமணமலை பாடி யரங்கேற்றப்பட்டது. 1880 - ல் இவர் அருமைத் தந்தையார் சிவசாம்பிராச்சிய மடைந்தனர். இவ்வருடத்தில் இவர் இஞ் சினீயர் டிபார்ட்மென்டில் ரூபர்வைசர் கிளர்க் உத்தியோகத்தி லமர்ந்தனர். செங்கற்பட்டிக் கும்பாபிஷேக வோரடி கீர்த்தனம், செங்கற்பட்டமேகாத்தியம் இயற்றி யச்சிட்டனர். இவருக்குச் சிவநா னம் என்னும் பெண்குழந்தை பிறந்தது. 1881-ல் இவரைப் பரங்கி மலை இஞ்சினீயர் ஆபீசுக்கு மாற்றிவிட அவ்வூரில் பெரியபுரா ணப் பிரசங்க முதலிய செய்து வந்தனர். தமது மாணவகர், மந் திரசுக வைத்திய சிங்கம் நடராஜபண்டிதர் வேண்டிகோளினால் கடம்பன்கவசம் யந்திரத்துட னியற்றினர். சைதாப்பேட்டைக் காரணீசுரர் பதிகமும் பாடினர்.

1882 - ல் சென்னைக்கு வந்து தமது மைத்துனர் ஷாப்பில் சுதந்தர விருத்தியி லிருந்துமொண்டு, பலருக்குப் பாடஞ் சொல்ல வாரம்பித்தனர். அனேக மாணவர்கள் இவரைச் சூழ்ந்தனர். பல விடங்களிலும் பிரபங்க நடத்தினர். பல புத்தகங்களைப் பரிசோ தித்து அச்சியற்றுவித்தனர். இவ்வொழுதிய பல பொது விஷயங் கள் பல பத்திரிகைகளை யு மலங்கரித்தன. வேதோபநிடத சித் தாந்த மிருதி புராணேதிகாச நற்றுறை கலாசாகரத்திற் நினைத்து, அடிக்கடி பலவிடங்களிற் சென்று புறச்சமயங்களைப் பூர்வபட் சஞ் செய்து, சுத்தாத்துவித சித்தாந்த வைதிகசைவ சமய வுண் மையினை வச்சிரலேபமாக நாட்டி மகோபநிநியாசஞ் செய்ய வாரம் பித்தனர். இவரை ஆங்கிலேயம் படித்தோர் Extemporaneous Lecturer என்பர். இக்காலத்திலே இவருக்கு வைதிக சைவ சித் தாந்த சண்டமாருதம் ஸ்ரீமத் சோமசுந்தர நாயகரவர்கள் ஆன்மார் த்த வாப்தராக விருந்தனர். மெய்கண்ட சாத்திரம் யாவருக்கும் போதிப்பாராயினர், விபூதி ருத்திராட்சதாரணம், பஞ்சாட்சரநியா னம், சிவாலய வழிபாடு முதலியவற்றில் மிகுந்த ஊக்கத்தை யாவருக்கும் விளைவித்து வருவர். சென்னையில் நடராஜ சபை பொன்று தாபித்துப் பலவருடம் பெரியபுராணம், திருவிளையா டம் புராணம், வாதபூர்புராணம், உபதேசகாண்டம், சிவரகசியம் தாயுமானவர்பாடல் முதலிய பிரசங்கித்து வந்தனர். இவர்பால்

படித்த மாணவர்க ளெண்ணிலர். இவருழைப்புக்கு எவ்வகை யினுஞ் சிறிது முதிய மெதிர் பார்ப்பவ ரல்லர். தமிழ்மனம் வீசும் தென்தேய முழுவதும் இவர் பெயர்மணமும் வீசியது. இவர் சாத்துகவி பெருத புத்தகங்கள் மிக வருமை. இவரை யறிபாத வித்துவான்க ளொருவரு மிலர். இவர்பால் படிக்கும் மாணவர் கட்டுச் செய்யுள்பாடுஞ் சத்தியினை யெளிதி லுண்டாக்குவர். இவர்பால் அழுக்காறு கொண்டாருஞ் சிலருண்டு. இவரை வைதிக சமய கல்வியினி லெதிர்த்தாரை யிவரு மெதிர்ப்பர். புறங்கூறு வார்முன் மவுனமுறுவர். பெரும்பான்மையிற் சாந்த சூண்சிலரே. சிற்சில பிரபல தலங்களில் இவர்பாடிய கமலபந்தம், இரட்டை நாகபந்தம், அஷ்டநாகபந்தம், சிவலிங்கபந்த முதலிய வித்திரங்குக ளினை யென்றும் காணலாம்.

முதலியாரவர்கள் சிதம்பரத்தில் ஸ்ரீ பாஸ்கர சேஷபதி மகா ராஜா அவர்களைச் சந்தித்து வார்த்தை சொல்லிக் கொண்டிருந் கையில், சித்திரக்கவி சடாதர நாவலர் ஒருவர்வந்து இராஜா வைக் கண்டு தமது புலமையைக் கூற, அவர் “மெய்கண்ட நாதன்” என இஷ்ட வுத்தரங் கொடுத்துச் சதுரங்க அஸ்வபந் தத்தில் பாடும்படி சொல்லிப் போஜனத்திற் கேகினர். நாவல ரவர்கள் பெருமுயற்சிசெய்துஞ் செய்யுளமையாது வாளாயிருந்து, இராஜா அவர்கள் வந்தபின் மவுனமா யிருந்து விரிவனர். முதலி யாரவர்கள்,

மேவுமயப் யானனஞ்சூழ் வெண்ணை நகரதனில்
மாவுசுத மேதாவி வந்தநாள்—மேவுகொடர்
பொய்மதம் யாகும்புன் வண்ணமுற வேசைவ
மெய்மதம தானதே மெய்.

எனப்பாடி இராஜாவினிடங் கொடுக்க, அவர் வாங்கிச் சதுரங்க அஸ்வபந்தத்தி லடைத்துப்பார்த்து, நாவலரவர்களை மற்ருரு தினம் வந்து காணும்படி சொல்லி யனுப்பியான். முதலியாரவர் கட்டு உயர்ந்த சால்வை யொன்று போர்த்தினர், முதலியார் இரா ஜாவினிடத்தில் விடைபெற்று வெளியில்வர, இவரை யெதிர்பார்த் துக்கொண்டிருந்த நாவலர் சந்தித்துத் தமது குறையைக் கூறி, இனி யிராஜாவைச் சந்தியாதபடி தீர்மானித்துள்ளே னென, முத லியார் அவருக்கு அஸ்வகதி பந்தத்தின் இலக்கணங் கூறி, இராஜா அவர்கள் கொடுத்த சால்வையினை யவருக்குக் கொடுத்தனுப்பினர்.

இராஜா கேள்வியுற்று முதலியாரின் உதாரமதியை வியந்து பாராட்டினர். இவ்வருடம் தொண்டைமண்டலம் பாடசாலைக் கெதிரிலுள்ள கற்பகலிநாயகர் பதிகங்கள் இயற்றினர். 1883 - ல் முதலியாருக்குச் சிவபூஷணம் என்னும் குமாரன் பிறந்தனன். இவ்வருடத்தில் சிவராத்திரிபுராணவசனம் இயற்றி யச்சிட்டனர். 1884-ல் திருமுல்லைவாயல் மாசிலாமணியீசர்பதிகம், கோடியிடைநாயகிபதிகம், அஷ்டநாகபந்தம் வெளியிட்டனர். 1884-ல் மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் படித்தற்கு அனுசூலமாகச் சித்தாந்தக்கட்டளை யியற்றினர். இந்நூலைத் திருக்கலைய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை யாதீனத்து மகாசந்நிதானம் ஸ்ரீஸுரீ சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள் வியந்து எழுதிய திருமுகத்தினையும் நூலினையும் ஷெ யாதீனத்து வித்துவான் ஸ்ரீமத் சபாபதி நாவலரவர்கள் சென்னைக் காளத்திநாதர் சந்நிதியி லரங்கேற்றினர். யாழ்ப்பாணி யொருவர் விட்டுணுதூஷண பரிகாரம் என வொருநூ லச்சிட்டு வெளியிட, முதலியார் தமது மாணவகர் வண்ணக்களஞ்சியம் காஞ்சி நாகலிங்க முதலியாரைக்கொண்டு “ விட்டுணுதூஷணபரிகார ” நிக்சிரகமேன இயற்றுவித்துக் கண்டித்தனர். ஷெ யாழ்ப்பாணி முதலியாரவர் களைத் திருவாவடுதுறையிற் சந்தித்து விஷ்ணுமூர்த்தி சிவபெருமானுக்குச் சிவசத்தியெனச் சாதிக்க, முதலியார் ஸ்ரீமத் சபாபதி நாவலர், தம்பிரான்சுவாமிகள்பலர் முன்னிலையில் விஷ்ணுமூர்த்தி சிவபெருமானுக்குப் பரிக்கிரக சத்தியெனப் பல பிரமாணங்களைக்கொண்டு நிரூபிக்க, அவர் மவுனமுற் றேகினர். 1886 - ல் சிவநேசம் என்னும் பெண்குழந்தை முதலியோருக்குப் பிறந்தது. இவ்வருடத்தில் இராஜராஜேஸ்வரியின் பீஜமந்திரங்களை முதலாகக் கொண்டு மகா தேவமந்திரமலை பாடினர். காட்டாங் குளத்தூர்க் கும்பாபிஷேக காலத்தில் காளத்திநாதர்பதிகம் பாடி அரங்கேற்றினர். சென்னைச் சைனாபதார் வீதியிலுள்ள கந்தசுவாமிப்பதிகம் பாடினர். சென்னையில் டி.பி.டி. கலெக்டர் ரொருவர் செய்த உபந்நியாசங்களிலும் அவர் வெளியிட்ட துண்டு பத்திரிகைகளிலும் சித்தாந்த முரண்க ளிருக்கக் கண்டு, Criticism on Dewan Bahadur R. Ragunatha Row's Lectures and Pamphlets என வெழுதி வெளியிட்டனர்.

அக்காலத்தில், சென்னையி லெழுந்தருளி யிருந்தவரும், முருகக்கடவுள் முதலிய தேவர்கட்கு ஐம்பதினாயிரம் கவிகள் பாடிய

வரும், வண்ணச்சரபம், அபர வருணகிரி எனக்கொண்டாடப் பெற்றவரும், முருகதாச சுவாமிகள், திருப்புகழ்ச் சுவாமிகள் எனவும் விளங்கிய ஸ்ரீமத் தண்டபாணி சுவாமிகள் ஏகபாதமும் நிரோஷ்டகமு மமைந்த ஏகத்தா ளிதழகலந்தாதி எனவொரு அரிய பிரபந்த மியற்றி யர்நிடுகையில், இந்நூலி னருமையினை யறியும் வித்துவா னொருவனைக் காண்பனோ வெனச் சிந்தித்துக் கொண் டிருக்கையில் முதலியார்,

தண்டங்கை யேந்த வியற்றிடற் தாதியைச் சாற்றரிதே
தண்டங்கை யேந்த வியற்றிடற் தாதியைச் சாற்றரிதே
தண்டங்கை யேந்த வியற்றிடற் தாதியைச் சாற்றரிதே
தண்டங்கை யேந்த வியற்றிடற் தாதியைச் சாற்றரிதே. *

எனப் பாடிச் சுவாமிகளிடங் கொடுக்க, அவர்கண்டு தமது நூலி னுக்கு அக்கவியைச் சாத்தாகவியாக வமைத்து, தமது நூலினைப் பெருமையினை யறியும் வித்துவான்களு முளர் எனத் திருப்பி யடைந்து,

ஏகத்தா ளந்தாதி யின்பெருமை யறிபவரியா ரொணங்க லக்கம்
போகத்தா னுயர்முனிவர் துகொள்செந் தமிழதனிற் புலமை வாய்ந்த
வேகத்தா லோர்கவியை யதுபோல வியற்றிட்டான் வேலோன் ஞானத்
தாக்கத்தான் கலியாண சுந்தரநற் சித்தாந்த சரப மாதோ.

எனப்பாடி யருளினர். அடுத்த வருடம் முதலியார் வளவனூரில் சண்முக சுவாமிகள் மா லாயுத்தில், நிறம்பரம் ஸ்ரீமத் - பெண் னம்பல சுவாமிகள் விருப்பத்தின்படி பெரியபுராணத்தில் மெய்ப் பொரு ணையனர் சரித்திரத்தினைப் பிரசங்கித்தபோது ௧௭. ஸ்ரீமத் தண்டபாணி சுவாமிகள்,

தொண்டமண் டலத்தொவிரும் பூவைநகர்க் குகையதனிற் சுகத்து வாழும்
தெண்டமிழ்தே ரவதானிக் கலியாண சுந்தரநற் சிங்க மின்று
தொண்டப்புரா ணச்சரித கர்ஜனையி னைச்செய்யத் துணங்கெ றிந்திங்
கெண்டிசையு மிரந்தனநாத் திகம்பேசு மதக்கரிக ளைக்க முற்றே.

எனவொரு கவியெழுதித் தந்தனர். 1890-ல் பூவாணர்த்தலபுராண வசன மியற்றினர். திருத்துறைப்பூ ராதினம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி - சிதம்பரசிவப் பிரகாசபண்டார சந்நிதிகளைத் தரிசித்து ஆசீர்வாதமும் பரிசும் பெற் றனர். இன்று மடிக்கடி சென்று அங்கனமே பெற்று வருகின்றனர்.

* இச்செய்யுளினுரை அச்சிட்ட்டுள்ள ஏகத்தா ளந்தாதியி னுளது.

தெலுங்கினின்றும் மொழிபெயர்த்துப் பொன்னேரியை யடுத்த ஆண்டார்துப்பத் தலமான்மிய மச்சிட்டனர். 1891 - ல் திருவரங்கக் கலம்பகத்தில் உள்ள சிவதூஷணங்க ளனைத்தையும் பூர்வ பட்சம் பண்ணுவதற் கேதுவான பலகவிக ளடங்கிய திருவோற்றி பூர்க்கலம்பகம் பாடினர். ஒருநாள் குஜிலிக்கைக்குப் போய் வரும்போது தமது வெள்ளி விபூதிச்சட்டம் தவறிவிட, ஸ்ரீ கந்த சுவாமி யாலயத்திற் சென்று,

பூதியினுக் காலயமாம் பொற்சம்பு டந்தவறி
வீதியினி லெங்கேயோ வீழ்ந்ததறம்—சோதிமிகுங்
கந்தகோட் டத்தமருங் காங்கேயா வக்கவலை
சிந்தையினில் வாராமற் செய்.

எனப்பாடி வீட்டிற்கு வந்து, இரண்டொருநாள் கழித்துக் கிருத் திகையன்று அங்கோயிலுக்குப் போகையில், வழியி லொருவன் சந்தித்து, அர்ச்சம்பு டத்தை விலைகூறினன். அவனுக்கு உண்மையி னைத் தெரிவித்துப் பயமுறுத்தி எட்டிணை கொடுத்து வாங்கிக் கொண்டனர். 1892-ல் மெய்கண்ட சாத்திரம் பதினான்கு லொன்றாகிய நெஞ்சவிதூதின்பதவுரை இயற்றினர். இராமர் சிவலிங்க பூசையினை விளக்குவதற் கேதுவான அனுமசந்தேசம் இயற்றி யச்சிட்டனர். 1893-ல் கவித்தலம் துரைசாமி மூப்பனாரவர்கள் தாமி யற்றிய புத்தகங்களைத் தமக்கனுப்ப, அவை யனைத்தினும் சிவ தூஷணம் மலிந்திருக்கக் கண்டு,

கவித்தலத்துத் துரைசாமி மூப்பனெனுஞ் சீமானே கழறக் கேண்மோ
கருதரிய வேதோப டிடதங்க ளினுண்மை கவனியாது
சுவித்தனை சிவதூட ணங்கள்பல வரையின்றிக் குறித்த வச்சில்
குலவிடவே வெளியிட்ட புத்தகங்க ளனைத்தினிலுங் குறும னத்தர்
செவிக்கினிய தாக்கொள்வ ராகையினு லவையனைத்தஞ் சிதறுண் டேகச்
சிவமகிமை யினைநாட்டச் சித்தமா யிருக்கின்றோஞ் செம்மை வாய்ந்த
புவிக்குளுபர் புலவர்சபை யினைக்கூட்டி பெமையழைக்கப் புந்தி கொள்ளின்
புலமையினை வாய்ந்தநின் கல்வியினுக் கழஞ்ஞடாம் புகழுண் டாமால்.

எனவெழுதி யனுப்பினர். அக்காலத்தில் அம்மூப்பனார் தேச சுக மில்லாதிருக்கின்றன ரெனவும், பின்னர் ஆலோசிக்கப்படுமெ னவும் வேறொருவரார் கடிதங் கிடைத்தது. பின்பு யாதும் நடக் கவில்லை. எத்தகையரு மென்றிற் பாடுவதற் கேதுவாக வரன நடைபயில் தெளிவாகச் செய்யுளிலக்கண மியற்றினர். இது அநேக

பதிப்புக்கொடுத் தமிழ்நாடு முழுதும் பரவியது. மாங்காய்நா-
யடுத்த புண்ணச்சேரிச் செல்வவிநாயகர் பதிகம் பாடினார். ஸ்ரீமத்
கோடகநல்லூர் சுந்தரகவியரிகள் கூட னேரின்படி. பாடிநிற்கும்
உருத்திராக்கமாலையை யச்சிட்டார். திருந்கேரி ஸ்ரீ சம்பகராசாரி-
யர் மாத்தின்னார் குடும்பம், கூலம்பட்டி ஸ்ரீ மணி கவாசக கவாமி-
கன் மாத்தின்னார் குடும்பம் சிலவிலாபம் கேர்ந்தபேரது, முதலியார்
தமது மாணவகர் செந்தமிழிதத்தினொகம் வல்லே உண்டுகந்தர
முதலியாரைக்கொண்டு மாயாவாதியர்மயக்கமகற்றல் என்னு நூலி-
யற்று வித்தனர். 1891-ல் திருவான்மியூர்ப்புராணம் ஒன்று பொருங்-
காப்பியமாக ஆயிரத்துச் சிலகறை செய்யுள்களாலே பாடி யச்-
சிட்டனர். இதில் ஒருபா ஸம் தித்திர கவிகள் ளாவந் திருங்கின்-
றன. பரங்கிமலையினை யடுத்த வெளச்சேரி பொன்னும் வேதசிரே-
ணிமான்மியம் வெளிப்படுத்தினர். அடுத்த அருட துறம், தமது
முன்னோர்கள் தாவிப்பலே மேலையில் எழுதிப் போற்றுவந்த
வாயிலார்நாயனர் வைபவத்தை வெளிப்படுத்தி, அதுவாய் ஒரு
பதினமும் பாடிச்சேர்த்தனர். தமது ஆன்மார்த்த கண்பராசுப
ஸ்ரீமத் யாழ்ப்பாணம் கவாமிநாத பண்டிதரவர்கள் அச்சிட்டு
வெளியிட்ட. திருக்கோவையார் முன்னமை என்னு அரிபாடலின்
கருத்தினை மறுத்து, யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரீமத் அம்பலவாண நாவல-
ரவர்கள் அச்சிட்ட. சிவத்துரோககண்டம் என்னு நூலைக் கண்டி-
த்துச் சிவத்துரோககண்டன தூரிகரணம் பச்சுரித்தனர். 1897-ல்
திருப்பாகுர் புராணவசனம் எழுதி யச்சிட்டனர். அடுத்த அருடம்
பாடியென வழங்கும் திருவல்தாயபுராணவசனம் இயற்றினர்.
இதன் முன்னும் பதிப்பு 28 - பாங்குறன் வெளிப்பட்டது.
முதலியார் திருவிந்கே ஸம்பன்னும் கூடத்தித்தற்பேரம் கவாமி-
தரிசனஞ் செய்து வெளிவரு கையில், அக்கையில் ஒருமுதத்தித்
வைத்த வெள்ளிப் பூண்கட்டி தமது தமதுவான்று பாணைப்
போய்விட்ட.

சுந்தரர்க்குக் கோல்கொடுத்த சோதியே கல்பாண
சுந்தரன்கோல் கொண்டதென்ன குழ்ச்சியோ -- விந்தைநிகும்
விற்கோல மேலந்து வீறுகழ லைப்பணிந்த
தற்கோ பதிச்செய்தாய் சாற்று.

எனக்கூறி ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு வந்து புகைகொண்ட யோழிச்
சென்னைக்கு வருகையில், தமக்குச் சமீபத்திலிருந்து கொருவன்

கரத்தில் தமது தழியிருக்கக் கண்டு விசாரிக்க அவன் பயந்து
கொடுத்து விட்டான். உடனே,

கோலைப் கேனெடுத்தாய் கொண்டுவந்திங் கேன்கொடுத்தாய்
வேலையிது தானே விளம்பிடுக—பாலைநிகர்
சொல்லார்தே விப்புக்கும் தொத்திரிபு ராந்தகனே
யெல்லாநின் றன்வினையாட் டே.

எனப்பாடினார். 1900 - ல் திருப்பாலவன புராணவசன மியற்றி
னார். இவ்வருடத்தில் தமது புத்திரி சிவஞானம் சிவசாம்பிராச்
சிய மடைந்தது. மாயாவாழி யொருவர் வெளியிட்ட ஸ்ரீபகவத்
கீதா துராவிட மகாவிபாக்கியானம் என்னுதலின் முகவுரையில்
சிவாபர்ஷ மலிந்திருக்கக் கண்டு, தமது மாணவகர் வித்துவான்
நின்றை தங்கவேலு முதலியாரைக் கொண்டு முகவுரைமறுப்பு
ஒன்றியற்றுவித்தனர். 1901 - ல் திருக்கழுக்குன்றம் சென்று
மலையின்மீதுபோக, அங்கொரு மண்டபத்தின் கருங்கல் ஊரில்
நாலாயிரப் பிரபந்தச் செய்யுள் எழுதி யிருந்ததனைக் கண்டு, செந்
கற்பட்டுச் சப்மேஜிஸ்ட்ரேட் கோதண்டராம பிள்ளையவர்கள்
வெட்டுவித்ததாகத் தெரிந்து, அன்றிரவு அவ்வூர்த் திரிபுரகந்தரி
யம்மன் ஆலயத்தி லொரு பிரசங்கம் செய்கையில், ஷே. பிள்ளை
யவர்கள் இங்ஙனம் செய்தது முற்று மடாத காரிய மென்றும்,
ஒருகாலத்தில் வைஷ்ணவர்கள் தங்கள் மண்ட பமென வாதாடி
வாதம் மேதுவாகு மெனவும், அதனால் பபருங்கல் மூண்ட மென
வுங்கூறி, சென்னைக்கு வந்து அச்செய்யுளை யொருவாரத்திற்குள்
எடுத்துவிட வேண்டி மென்றும், ஜுலைமீயல் இராஜாங்கத்திற்குத்
தெரிவிக்கப்படு மெனவும் ஷே. பிள்ளைக்குத் தெரிவிக்க, அவ
ருடனே அச்செய்யுளை யெடுத்துவிட்டனர். இதுபோன்ற செய்
யுள் திருப்போரூர் பிரணவசைஸ் மலையின்மீது யிருப்பதாகக்
கேள்வி. அதனையும் அவ்வூர்த்தருமகர்த்தர் எடுத்து எங்கோமேல்
மிக்க கலமாகும். இதே வருடத்தில் தமது ஆய்வார்த்த வாய்த்
ராகிய ஸ்ரீமத் சுவாமி வேதாசலபாண்டிதான் கலந்தாமலாகித்
துச் சென்னையில் மெய்கண்ட சந்தான சபை வயான்று தாபித்து
அச்சபையில் மெய்கண்ட சிவாசாரியர், மா. தவச்சிவஞான யோகி
கள் குருகுலஜி நா தீர்வந்தனர். இச்சபை இப்போது சென்னை
ஸ்ரீ அருணாசலேஸ்வரர் அரந்தமகோத்சவ மண்ட பத்தில் நிலைபெற்
றுளது. அதில் அருணாசலேஸ்வரர் தமிழ்வேத பாடசாலை நடந்து

வருகிறது. இச்சபைக்குத் தலைவர் திருக்கைலாய பரம்பரைத் திருவாவமிதுறை யாதினம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி அம்பலவாண தேசிகசுவாமிகளேயாம். இச்சபைக்கென முதலியார் மாணவகர் காஞ்சி நாகலிங்கமுதலியார் முதலியோர் சேகரித்துச் சிவஞான முனிவரர் பெயரால் தாபித்த அரிய பெரிய புத்தகங்களடங்கிய நிலைநாண் ணடிபெட்டி யொன்று இப்போது சென்னைச் சிவனடியார்த் திருக் கட்ட மண்டபத்தில் வைத்து, யாவரும் இலவசமாய்ப் படிந் தும்படி யேற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

1903 - ல் திருவொற்றிபூரில் ஞானசமாதி தந்து கொலு வீற்றிருந் தருளுந் தவராஜ சிங்கமாகிய பட்டினத்துச் சுவாமி கட்டு ஆடி யுத்திராடந்திரவிலும், மாசி மகிழடி யுற்சவத்திற் பக்ஷிலும் திருவீதிமகோற்சவ முண்டாக்கினர். திருவொற்றிபூரில் வடவண்டை மாடவீதியாக வட்டப்பாறை நாக்ஷியார் கோயிலுக் கெதிரே சுவாமி யிரவில் வருகையில், சில ஸ்பார்த்த பிராமணர்கள் தூண்டு கோலினு லொருவன் சுவாமியின்மீது கல் லெறிய முதலியார் கண்டு மிக மனம் புழுங்கி,

ஒற்றியூ ரினிற்கம்ப னுயர்காருத் தன்சரித முசித மாகப்
பெற்றிபெற வேயெழுதப் பேரிருளிற் பந்தமது பிடித்து நின்ற
வெற்றிசேர் காளிகீ வெண்காடர் வீதியினில் விளங்கித் தோன்ற
விறைக்கிங் கிடையூறு செய்தானே யெமலோக மேற்ற னன்றே.

எனப்பாடினர். இரண்டொரு நாளில் வைவகதன் தண்ணுலகிற் கவனை யழைத்துக்கொண்டனர். அத்திருவிழாவினை இப்போது தேவகோட்டை நகரத்தினர் மிகச் சிறப்பாக நடத்தி வருகின்றனர். ஸ்ரீ சிதம்பர பரதேசி யொருவரைக் கொண்டு சுவாமி கள் அவதார ச்ஷேத்திரமாகிய காவிரிப்பூம் பட்டினத்திலு முற் சுவ நடப்பித்தனர். இவ்வருட முதல் முதலியார் மதுரைத் தமிழ் ச்சங்கத்துப் புலவர்களு ளொருவராய் விளங்கி வருகின்றனர். பெய் கண்ட சாத்திரம் பதினான்கின் உண்மையினை யாவரு மெளிதி லறிய செந்தமிழ் வசன நடையில் வது திருட்டாந்த பூர்வக் மாகவும், ஆட்சேப சமாதானங்களுடனும், பரபட்சஞ் சுபட்ச நிறைந்த சித்தாந்தவசனபூஷணம் எனஞ் சாத்திர மொன் றியத் தினர். சிவஞானபோதம், சிவஞான சித்தியார், இருபாவிரு பஃது, திருவருட்பயன் முதலிய ஆங்கிலேயத்தில் மொழிபெயர் த்து அச்சிட்டி மேற்றிசையிற் பரவச்செய்துவரும், தமது ஆன்

மார்த்த சோதரராகிய ஸ்ரீமத் - ஜெ - யம் - நல்லசாமிபிள்ளை
 பி-ஏ, பி-எல். அவர்கள் இச்சித்தாந்த வசனபூஷணத்தைத் தாம்
 வெளியிட்டுவந்த சித்தாந்த தீபிகையிலும் பிரசுரித்து வந்தனர்.
 இவ்வருடத்தில் ஒருநாள் சென்னையி லிருந்து ரயிலேறி இரவு
 பதினொரு மணிக்கு மயிலம் ஸ்டேஷனி லிறங்கிக் கிருத்திகை
 தரிசனார்த்தமாக மாட்டுவண்டியி லேறிச் செல்லுகையில், வழி
 யில் கரிய நெடிய பருத்த கோரனும் வாய்ந்த ஆளொருவன்
 தடித்த தடியுடன் குறுக்கிட்டு எதிரினின்றான். உடனே முதலி
 யார் உருத்திராட்ச கண்டியும், பொன்மூக்குக் கண்ணடியும்,
 பீதாம்பரம் சாலை முதலியவு மடங்கிய பெட்டியை அவ
 னிடங் கொடுத்து உபசாரமாக அனுப்பிவிட்டுத் தாம் ஒரு
 வேட்டியுடன் திருமுருகாற்றுப்படை பாராயணஞ் செய்துகொ
 ண்டே, கால்மயில் தூரஞ் செல்லுகையில், அவன் சாக்குரலுடன்
 வழியில் குறுக்கே விழுந்து கிடந்தான். முதலியார் வண்டியி
 னின்ற மிறங்கிப் பார்க்கத் தொண்டை பிளந்து இரத்தப் பிரவா
 கத்துடனே யிருக்கு நிலைதெரிந்து, அவன் சமீபத்திலிருந்த தனது
 பெட்டியை யெடுத்துக்கொண்டு சென்றான். இதுபோலும் திருச்
 செந்தூர் வழியிலும் பழனி வழியிலும் ஆபத்து விளைய, அறு
 முகச் சிவனார் திருமுகக் கருணையால் மீண்டதுண்டு. ஸ்ரீமத்
 சங்கராசாரியார், ஸ்ரீராமாதுஜாசாரியார், ஸ்ரீமத்துவாசாரியார் முதலி
 யோர் பகவத்கைதக்கு இயற்றியுள்ள உரைக ளனைத்தினையும்
 பூர்வபட்சமாக்கிச் சித்தாந்துவித சித்தாந்த வுரையே பொருத்த
 மெனப் பல பிரமாணங்களைக் கொண்டுவிளக்கிப் பகவத் கீதார்த்த
 பங்கம் என பொருதுவியற்றினர். சென்னை ஸ்ரீ கந்தசுவாமி யால
 றத்தில் நடக்கும் வசந்த மகோற்சவ காலங்களில் ஸ்ரீ சுப்பிர
 மணியப் பெருமானுக்குக் கிருஷ்ணவேஷம் போட்டு வரும்
 வழக்கத்தினைக் கண்ணுற்று, அவ்வாலயத்தில் ஒரு பெருஞ்சபை
 கூட்டிச் சண்முகப் பெருமானே பதிலட்சணங்கள் குறைவற
 நிறைந்த முழுமுதற் க ஷ்ளென்பதனைவிளக்கி, பலபலிஷ்ட வட
 மொழிப் பிரமாணங்களையும், “சிவனெனவே தேவரையுஞ் சிந்தி
 சிவனை - யவரெனக்கண்டார் நிரயத்தார்.” எனவும், “அரைய
 ரெனக் காண்ப ரமைச்செ யமைச்சா - வரையனைக் கண்டாற்
 றுயரமாம்” எனவும் வரும் தென்மொழிப் பிரமாணங்களையும்
 காட்டி ஒரு மகோபநிவாசஞ் செய்து, அசம்பிரதா யோற்சவ

நிரசனம் எனும் பத்திரிகை வெளியிட்டு அவ்வழக்கத்தை மாற்றினர். 1903 - ல் சென்னையில் இராமாயணப் பிரசங்கத்தில் சாஸ்திரியர் ரொருவர் தட்சயாகத்திற்கு விஷ்ணுமூர்த்தி வந்ததில்லையென வற்புறுத்திக் கூறினர். முதலியார் கேள்வியுற்றுத் தட்சயாகத்திற்கு விண்டு மூர்த்தி வந்தனரென்றும் வீரபத்திர மூர்த்தியால் தலையிழந்து பரிபவமடைந்தாரென்றும் பின்னர்ச் சிவபெருமானால் அனுக்கிரகிக்கப் பட்டனரென்றும் பல வடமொழி பலிஷ்டப் பிரமாணங்களைக்காட்டி தட்சயாகப் பிரசங்க விபரீதம் எனும் பத்திரிகை தமது மாணவன் புழலில் பண்டிதரத்நம் - திருநாவுக்கரசு முதலியாரைக்கொண்டு எழுதுவிட்டுச் சிட்டு வெளியிட்டனர். 1904 - ல் திருவிடைமருதூர் சென்று துறைசை ஸ்ரீலக்ஷ்மிமகாசந்நிதானத்தின் திருக்கணக் கணிப்பால் தென்மொழி சிவஞானபோத மாபாடியம் படித்தனர். பின்னர், ஞானியனார் கோயில் ஸ்ரீலக்ஷ்மி முத்துக்குமாரதேவிக் கவாமிசன் மகாசந்நிதானத்தில் சித்தாந்தத்தில் தமக்கிருந்த அரிய சந்தேகங்களை விவர்த்திசெய்து கொண்டனர். சித்தாந்த சாதனக் கட்டளை யியற்றினர். வடமொழியிலுள்ள நாயக்க விலக்கணம், சங்கவிலக்கணம், தூதிகளிலக்கணம், நாயக்கர் பேதம், நருமன் வர்கள் பேதம், சம்போகவிப் பிரலம்பக்கூற்று, தலாவத்தை தரிசன முதலிய வற்றிற்கு இலக்கியமாகப் பூவைச் சிங்கார சதகம் இயற்றினர். திருவேற்காட்டுத் தலபுராண வசனம், பஞ்சேஷ்டித் தலபுராண வசன மியற்றி யச்சிட்டனர். 1905 - ல் முதலியார் தனையனார் சுந்தரவடிவு முதலியாருக்குச் சஷ்டிபூர்த்தி நிழைவேறியது. தமது புத்திரருக்கும் விவாகம் நடந்தேறியது. சித்தாந்த தசகாரியக்கட்டளை வெளியிட்டனர். 1906 - ல் பதின் மூன்று மைத்திய சாதத் திரங்களும், தொண்ணூறு சேஷத்திர பதிகங்களும் நடராசரும், அறுபத்தாறு வித்துவால்களால் நடரபந்த மேற்பாவரு மாகக் ஸ்ரீ ஞானசித்த கவாமிகள் சரித்திரத்தை ஞானசித்தப் பிரபாவம் என வொருநூலியற்றினர். ஞானரத்தூரில் தெய்வச் சேக்கிழாரை அவர் திருநட்சத்திரத் தன்று யானேவானத்தின்கே லெழுந்தருள்செய்து திருவிதி மகோற்சவம் செய்வித்து,

பெந்தமெலாம் போக்கும் பெரியபுராணத்தந்த
வெந்தைபிரான் சேக்கிழா ரிவ்வுலகில்—வந்திலரேல்
நாயன்மார் கீர்த்தியென்கே நல்லதமிழ் வேதமென்கே
ஞாயகிவ பத்தியென்கே சொல்.

எனப்பாடித் கொண்டாடினர். அநுமுதல் அவருக்குச் சென்னை யில் ஒருசபையார் மகோற்சவம் நடத்திவருகின்றனர். அடுத்த வருடத்தில்சேக்கிழார் சுலாமிகள் சரித்திரம் இயற்றினர். இவ்வருடம் ஸ்ரீமத் சுவாமி வேதாசல மவர்கள் தாவித்த சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத்தில் முக்கிய வங்குத்தினராயிருந்து வருகின்றனர். 1906-ல் முதலியாருக்குத் திருச்சிற்றம்பலம் என்னும் பெளத்திரன் பிறந்தனன். வெங்கணூர்க் கணேச சாஸ்திரியார் திருவா மாத்தூரில் தேவாரத் திருமுறைக்குத் தமிழ் வேதமெனல் கூடாதெனவும், தமிழ்மொழிபிறந்த தன்மெனவும் பிராங்கிலக் கோட்டு முதலியார் அவ்வூர்ச் சொல்லு ஆலயத்தி லொன்று பிரசங்கம் செய்து, நால்வர் திருமுறைகளே வேதமெனவும், தமிழ் அநாதியி லுலக நிறைந்த கடலன்ன அரிய மொழி யெனவும், இதற்கிணையான மொழி மிலையெனவும் பிராங்கித்துச் சென்னைக்கு வந்துவிட்டனர். சாஸ்திரியார் கேள்விபற்றித் தமது கொள்கையை நிறுத்த, அனேக பிராமணர்களைக் கூட்டி விழுப்புர மாலயத்தில் பிரசங்கஞ்செய்ய வாய்வித்த சபையில், முதலியார் கேரே பென்று எதிரி லுட்கார்ந்தவுடன், சாஸ்திரியார் அங்கனத் சொல்லவில்லையென்று கூறியிடத் தேவாரத் தேரத்திரஞ்செய்து திரும்பினர். பூவியுந்த வல்லியை யடுத்த பாரிவாங்கத்துப் டாலீசர் பதிகம் பாடினர். 1907 - ல் வேதம்? வேதாந்தம், வேதாந்ததரம் அல்லது சித்தாந்தம் ஆக மூன்றினு மடங்கிய விஷயங்களை நன்றா எடுத்தா விளக்கி ஆன்மாக்கள் இன்றியமையாத தம்பவித்தற் றுரிய உண்மையைக் காட்டுஞ் சாத்திர மிகத்தென்னப் சித்தாந்தம் என நாளி யற்றினர். வைதிக சைவர்கள் தங்கள் கபாகப்பாளை இன்னுரைக் கொண்டு நடத்த வேண்டுமென்பதை விளக்கி எசவக் கிரியாதிகாரம் என வொருநூல் தாது மானவாக் பெயர்க்கா சாளுலய சுவாமிகளைக் கொண் டியற்று வித்தனர். இவ்வருத் தில் தமது தமையனார் விவரம் பிரசங்கிய முற்றவர். இவருக்குத் தாயார்கள் விவராதமுதலியார், செக்கெழுந்து முதலியார், சிவானந்த முதலியார் என மூவர். இவருள் இரண்டாம் புத்திரர் 1912 - ல் பிவர்பே தனை ந்தனர். 1908 - ல் தமது புத்திரர் சிவராயச்சிய மெய்தினர். தமது ஐரே அருமைப் புத்திரரை பிறந்ததால் மிக்க மனங்கலங்கிவரனப் பலவாதிப் பார்த்ததற்கு முற்றுப்பெறுகி, இன்பமுந் துன்பமு முன்வினை யானேய்வு தா

கலின் அதுபற்றி மகிழ்தலும் சுவதலும் அறிவின்மை யென வுன்னி, “காந்துளோர்களுங் காப்பரோடுக்கண்மேற்காதல்” என்ற வாங்கினைப் பூர்வபட்சமாகக் “இல்லாருஞ் சுற்றமுமைந் தரும் வாழ்வு மெழிலுடம்பு மெல்லாம் வெளிமயங்கே” எனுந் திருவாக்கின் அனுபவியாய், “கற்கக் கசடறக் கற்றவை சுற்றநி- னிற்க வதற்குத்தக” எனும் போத பரிபாலனராய் இருந்தன ரென்பது பலருக்கும் பிரத்தியட்சம். இங்ஙன மிவருக்கு உறுதி வாய்ந்தது சித்தாந்த வாராய்ச்சியி னாடுபவம் போலும். 1909-ல் எந்தூ லமைப்பிற்கு மேதுவாக நிற்குந் தருக்கநூல் தாழ்மொழி யிற் சிலவே யன்றிப் பலவில்லை யாகலானும், அன்னவும் எளிதிற் பயன்படுவனவல்ல வாகலானும், யாவருஞ் சுலபமாகத் தேறச் சித்தாந்த வைதிக நூல்கு முறணாக வண்ணம் சித்தாந்த பரி பாஷை யென்னுந் தருக்க சோபானம் எனு நூலியற்றினார். இதில் ஆங்காங்குக் காணப்படும் வடமொழிச் சங்கேத பதநம்புத் தமிழ்மொழியானும், ஆங்கிலேய மொழியானும் பிரதி பதங்க ளும் பலகாட்டப்பட்டுள்ளன. தக்கோலமென வழங்கும் ஊறற் றல புராணவசன மியற்றினார். திருவொற்றியூரி லெழுந்தருளி யிருக்கும் உபயசம்புயிற்கு நந்தீஸ்வரர்வைபவம் எழுதினார். சில வருடங்கட்கு முந்திச் சஞ்சிகை ரூபமாக வாரம்பித்த தாயுமான வர் பாடல் மெய்கண்ட வீருத்தியுரை இவ்வரும் பூர்த்தியா யிற்று. முதலியார் தென்னேரி இராமசாமி முதலியாரும் வார் த்தைசொல்லிக் கொண்டிருந்தபோது நாமம் இவ்வதற்கு வேதத் தில் பிரமாண மில்லையென, தென்னேரியார் தமது வேண் டிய ஐயங்காரவர்களை விசாரித்துப் பிரமாணங் காட்டுவதாகவும், அங்ஙனம் காட்டாவிடில் தாம் விபூதி தரித்துக்கொள்வதாகவும் சொல்லிப் பற்பலரிடம் தேடி விசாரிக்கப் பலிக்காமற்போக மவுன முற்றனர். அவருண்மை தேறவே முதலியார் வேதங்களிலும், உபநிடதங்களிலும், புராணங்களிலும், இராமாயணத்திலும், பாச தத்திலும், நாலாயிரப் பிரபந்தத்திலும் சித்திர புண்டரமாகிய நாம த்தினைப் பற்றி யோரெழுத்து மிலையென வேதவேதாந்த புண்டர விசாரம் என வொருநூல் தமது மாணவகர் மெய்கண்ட ஶ்ரண லய சுவாமிகளைக் கொண்டு வெளியிட்டனர். அதனைக்கண்ட ஐயங்காரொருவர் மனம் பொறுராய் குழகுற வழவழவெனப் பிரமாணங்காட்டி வேதவேதாந்த புண்டர விசாரதிபம் எனு

தூல் வெளியிட்டனர். அடுத்த வாரமே முதலியார் தமது மாணவகர் நெல்லைச் சுப்பிரமணிய சுவாமிகளைக் கொண்டு வேத வேதாந்த புண்டர விசாரதீப சண்டமாருதம் என வெளியிட்டுத் திப் பூர்வபட்சியை மவுனமுறச் செய்தனர். 1910 - ல் முதலியார் ஆண்டார் குப்பத்து ஸீபால் சுப்பிரமணிய சுவாமி தரிசு னர்த்தமாகச் சென்றபோது, அக்காள் மாலே ஐந்து மணிக்கு அவ்வூர் பாலுதியில் முழங்கால் ஜலத்தில் தாமது 'பொன் மருக்' கண்ணாடி விழுந்துவிட, வெருநேரம் தேடியும் பலரைக் கொண் டாராய்ந்தும் காணாது விழுந்தி,

வாக்குக்கு வல்லசெம் தமிழ்வாணர் நாணுறு மகிழ வுச்சேறர்
 டோக்குக்கு முன்னேற்றி நற்கருணை பாவிக்கு துதிசெய் சேயே
 பாக்குக்கென் றுயர்சோலை யடர்ப்பால நதியென்று பரிந்த வென்றன்
 மூக்குக்கண் ணுமயையெங் னுள்மெதுவே நெறுநூழ்ச்சி முன்னு வாயால்.

எனச் சங்கிதியி லேபாடி, மறுநாள் தாளு மவ்வாஸா பிரமஸ்திரி
விசுவநாத குருங்களுந் சென்னையை நோக்கி வருகையிற், முன்
நாள் கண்ணாடி விழந்த இடத்தினேக் குருங்களுட் புகுந்திவிட்ட, அவர்
சந்தேகத்துடன் சென்று, அங்குமிரி வீழ்ந்தவனது எவ்வ
காலிற் கண்ணாடி சிக்குண வெடுத்துவந்து தந்தனர். திருவொற்றி
பூரினுக்கு வடக்கே உள்ள சிந்தாமணித் தலபுராண வசன மியற்
றினர். சென்னையிலுள்ள பொதுச் சைவர்கள், உபயோகப்பா
படி இலேன்கீக போஜனவிதி யொன் றெழுதினர். 1911-ல் திரு
வெவ்வனூரைமுத்த இராமபுரி தோத்திரமலை இயற்றினர். இங்
வருடம் தமது அருமைத்தாயார் உண்ணு மலோம்பாள் பரிபூசனை
மாயினமையின், கருங்கல் மலமும் கசிந்துருகக் கையறநிலை படி
னர். தமிழிலும் தெலுங்கிலுமுள்ள சரிதங்ளை பொதுக்கு சேர்த
துக்காளத்திபுராணவசன மியற்றினர். திருவொற்றியூர்த்தலபுராண
வசனம் இயற்றி வெளிப்படுத்தினர். பொன்னேரிக்கு வடக்குக்
துள்ள அரிய துறை புராணவசனம் எழுதினர். இவ்வாறு மட்டும்
புரம் பெயர் ஸ்பா. நிவாசாரியா சுந்தரம் பதி. பதி ஓபனப்பா வச
தேசிக எவாமின் மளசங்கிதான தரிசவமனத்து அனாதி
பெற்று வருகின்றனர்.

1912 - ஸ்டீட்மன், துருவியின் பாய்நிலை அளவையும், அவர் புலம்பலுக்கும், பத்திரிகையார் புலம்பலுக்கும் இடமில்லை. பவுரை எழுதி வெளியிடும், சைவியத்தாங்க மகாசபை அங்கம்

மாதாந்தரப் பிரசுரமாகிய “சித்தாந்தம்” என்பதற்குக் கைம்மாறு கருதாக்கருணையுடன் பத்திராபிப்ப ராயினர். இப்பத்திரிகையில் தமிழ்நாட்டு வைதிக சைவ பாரங்கதர்கள் பலர் அரிய நுண்ணிய பெரிய விஷயங்களை யெழுதி வருகின்றனர். முதலியார் இது காறு மிப்பத்திரிகையி லெழுதிய வற்றுள், சில உபநிடத மொழி பெயர்ப்பு, மகாவாக்கியார்த்தம், துரிய மூர்த்தி நிர்ணயம், அத்து விதப் பொருள் முதலிய சுவனிக்கத்தக்கன. தமது வடமொழிப் பெயரை “மணவழகு” எனத்தவிழ் மொழியாக வழங்கிவருவா ராயினர். 1913-ல் சென்னைத் தேவஸ்தான கமிட்டியாரால் ஸ்ரீ அரு ணைசேஷசுரராலயத்திற்கு டிரஸ்டிகளிட லொருவராக நியமிக்கப் பெற்றனர். முதலியார் தாம் தந்தையரின் பெயர்கள் அம்பாளுக்கு ம் சுவாமிக்கு மமைந்திருக்கும் இவ்வாலயத்திற்குத்தொண்டு இவ ருக்குக் கிடைத்திருப்பது விபரப்பே. முதலியார் புகழ்தேயங்கலி லடிக்கடி சென்று பற்பல சைவசபைகளில் ஆசிரியராகவும் வந்திது, வைதிக சைவசமய உண்ணாவிரை விளக்கி வருகின்றனர். சித்தாந்த பரிமளம், சித்தாந்தவகராதி எழுதி வருகின்றனர். அங்கம் பிங்காரம் வெளிவரும். முதலியாருக்கு 1914-ல் ஆகந்த வருடம் பித்திரை மாதம் 26-ல் சுக்கிரவாரம் பித்திரை நட்சத்திரத்தன்று சஷ்டி பூர்த்திமங்களமகோற்சவம் அறுமுகச்சிவனார் திருவருள் பிரசாதத் தால் சுபமாக நிறைவேறியது.

முதலியாருக்குத் தற்காலம் பரிஷதன் நெருங்கிய சுற்றத்தி னர், முற்றறிந்த தங்கையார் கால்வர். தமையாள் புத்திரர்கள் சிவபாதமுதலியார், சிவானந்தமுதலியார் இருவர். இரண்டாவது தங்கை புத்திரர்கள் சம்பந்த மூர்த்தி முதலியார், திருநாவுக்கரசு முதலியார் இருவர். சுபத்திரி பிவநேச அம்மாவுள் அவர் சைவ ணர் - தே - சாமிநாத முதலியாரும். பெளத்தர்கள் கட்டாஜன், திருச்சிற்றம்பலம்.

முதலியாரிடத்து இதுகாறும் படித்த மாணவர்கள் எண்ணி லர்கள். நற்புலமை வாய்ந்தார் 36. இவருள் சிலர் துஞ்சினர். பதிகங்கள் நீங்கலாக வியற்றிய நூல்கள் 40. பரிசேகரித்து அச்சிட்ட நூல்கள் 96. அவ்வவ்மயங்களிற் பாடிய சாத்துகவி முதலியன 864.

இக்காலத்துத் தமிழ்ப் புலவருள் பெரும்பாலோர் தங்கையின ஓம்புத லொன்றுமே செய்து, கல்வியறிவுப் பெரும் பான் கொள்

எனது வாளா காலங்கழித் தீயினர். அவர் போலானது, இவர் கீபாகும். செல்வத்தை யொரு பொருட்பாடாக மட்டவாது, அருள் செய்வ வொரு ன்றினையே நாடிச் கல்வி யென்னும் நற் றிபாகும். புலனாயால் தங் குலத்தினையும், தந்தேச நலனமை யினோடும் பேணி, கன் றபலனுப் பர கட்டுக் கல்வி கதர்ந்ததல், மலல நூலுரை யோ ன்றிபுத்தல் முதலாய செய்து கல்வி யறிவின் றபாகும் பாவம் செய்வதற்கு வாய் செல்வராய் வாழ்த்தலையாவினா கல்வி, என தங்கு ணதொழு மெதிர் பாராது, வர் கிலையுந் தெய்வமும் பரிபாடல், தரு, மன முறிவின்றிச் சந்தமாந்துவிட சித்தாந்த மனத்தொழைவாய், தந்தி னைப் பரிபாலனஞ் செய்வதற்கும், சந்தப்பாலனவிட சித்தமுஞ் செழுந்தமிழ்த் தீயினிய பரிபா கல்விவாய் வாய்மையு மாய் வாய் யாராய்வினும், மனவாய் குர் கீபாடல்புத்தலும் தகிலையாய் சமமாக வுரைத்து வரும் வாய்மையினம் சித்தாந்தநாயம் அஷ்டாவி தானம் பூவை கலியாணசுந்தா முதலியாயின்கள் தாமது அதுவாய் மனைவியாருடன் தீர்க்கவாயுநம் தன் மனத்தொழும் பட்டி, கீர்த்தி வாழ, அகலப் பாவாந் திந்த வியப்பா கல்விதானதாய் வாய்மையாய் பூரி ந. சாஜிப்பொருளாய் குஞ்சித பாதத்தொழைவாய் தரு மன மொழிமெய்க்காால் நிந்தித்து வந்தித்து வணங்குதல்தொழும், தாயம்

வாழ்ககண் மிகைலி டுதி வாழ்கவுவம் எச்சுத்தாய் வார் த்வை
'வாழ்கவச் சாத னெத்தர் வாழ்கவை த்துகடி னொன்னை
வாழ்கென் தமிழ்நூ லியாவும் வாழ்கோ வனந்த விசாரமும்
வாழ்குவெவ் குறும் தன்யன் வாழ்ந்நைநா தவிய மரமீதா.

சென்னப்பட்டணம். } மீ மண வாழ்கின்ற மாணவர்கள்.
8-5-1914.

உ

சி வ ம ய ம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சித்தாந்தசரபம் - அஷ்டாவதானம்

பூவை - கலியாண சுந்தரமுதலியாரவர்கள்

குருதோத்திரம்

செந்தமிழிரத்தினுபரம்

வல்லு - சண்முகசுந்தரமுதலியாரவர்கள்

இயற்றிய

நவமணிமாலை

வெண்பா

கண்மூன் றுடையான் கலியாண சுந்தரப்பேர்
மண்டிது தாங்கி வடிவெழுத்துத்—தண்ணெரியா
லென்றனக்குக் கல்வி மிளையும் படியருளிப்
பந்தமுதுத் தாண்டான் பரிந்து.

பரிந்தென்னை யாளப் பரசிவ மாகும் பரம்பொருளே
தெரிந்திங்குத் தோன் நிரல் லத்து விதவுண்மை தேக்கவருட்
சொரிந்தெனக் கென் றுஞ் சுகத்தை யளிக்கச் சுருங்கறிவை
விரிந்திடச் செய்தவென் றேசிகள் பாதம் விழுமியதே.

நம்

விழுமியநல் லறுசுவையா முணவதனை வாழ்ந்தி விபுத ரெங்குன்
குழுமியபே ரவையேறந் திறமையையுஞ் சிற்பரன்மன் குரைக முற்கால்
தொழுமடியர் பத்தியையும் விரித்தெனக்குச் செவியூட்டிச் சோர்வி லாமல்
தழுவியதென் னூரியனும் கலியாண சுந்தரன்மன் மன்னை யாமால்.

கலிவிருத்தம்

தன்மை யானுந் தனிப்பெருங் கீர்த்தியைக்
கன்ம னத்த னுக்குமே காட்டினான்
சொன்ம யத்தன் கலியாண சுந்தரன்
என்ம னத்து ளிருப்பனெந் நாளுமே.

கோகீசகம்

இரும்பெண்ணெ யக்கினியோ டெழுநாடி தேபோல
வரும்பு புணமான வள்ளலினை யுள்ளாத
தூரும்பன்ன புறச்சமயத் துகளறுஞ் சித்தார்த்தப்
பெருஞ்சரபங் கலியாண சுந்தரனெம் டெற்றிடனே.

கலிப்பா

பெற்ற மூரும் பிரானடி நாடொறும் பேணி நிற்கும் பெருந்தகை யானனும்
உற்ற மேன்மை யுரைத்திட வொண்ணுமோ வுமடரேத்துமுயர்நெறிவாய்புரை
யற்ற மேலெட் டவதானி யானவ னருமை யாம்பூவை யார்த்த நகருளான்
சுற்ற ருந்தவர் குழங்கு கலியாண சுந்தரன்னைடி சூழி மென்முடி.

சந்தகீரலிவ்ருத்தம்

எந்நா யகனே யிமையோர் தலைவா
பொன்னு யகலும் பூநா யகலும்
இன்ன மறியா விழைவா வெங்கள்
மன்னு ரியன்பால் மகிழ்வாய் நிகமே.

கழிநெடிலிவ்ருத்தம்

எட்டாங்கு நெய்யதுபோ லிலங்கியசுத் தாத்துவித வின்ப மீந்தோன்
னுட்டாங்கு மிருவொழித்துப் புன்சமயர் மெக்கிலெனை யுலையா தாண்ட
அட்டாவ தானியெனுங் கலியாண சுந்தரனெம் மாறியன்றன்
மட்டாரு முளரியடி யகத்தடத்தில் மலர்த்திமிக வணங்கி வாழ்வாம்.

பன்னிருசீர்வ்ருத்தம்

வாழ்மதி கலையென்ன வெண்ணீ றணிந்ததுதல் வைதிகத் திருவழகுடன்
வள்ளறிரு கண்மணி வயங்குகண் டத்தழகும் வைவேல் பிடித்தகையான்
பேழ்வயிற்றூனையெக்கண் குமேபயர்ததொரு பெருமைபெறுவள்ளியம்மை[னும்
பெற்றிபெறுதெய்வமகளிருவருடன் மஞ்ஞையும்பெருகியொளிர் மாப்பிணழ
தாழ்வின் றியெவரையு ரோக்குந் தன்மையுந் தமிழ்மறைபிடித்தொளியெயச்
சன்மார்க்க நெறிகாட்டி சிள்முத்தி ரைகொண்டநாமரைக் கையினழகும்
காழ்த்தகற் பகமென்ன வென்முடியி லேயிலகும் காற்கமல மலரினழகும்
கண்மொழு பேரரு ளடைந்திட்ட பாக்கியங் கனமாக வெண்கண்ணதே.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்துவித்துவான்

வண்ணங்குளியியம்

காஞ்சி - நாகலிங்கமுதலியாரவர்கள்

இயற்றிய

அஷ்டகம்

துதலதனிற் பூதிசந் தனப்பொட்டிங் கண்டத்தி னேன்மை வாழ்த்த
முதல்வன்விழித் தாழ்வடமு மடியதனிற் சம்புடமு முன்க ரத்தில்
விதம்விதமா இபதடியு மிடையதனில் வெண்கலையும் விளங்கி னேவ
நிதமுலவு நற்சைவ சுகாமணியா மணவழிகே நின்றான் போற்றி.

சாந்தமுக மினியமொழி புள்ளிரிப்பு மண்குளார்ச்சித் தகவாத் தேவாந்தரப்
போந்தமா ணவர்பலர்க்கும் பன் றால்க ளினையுரைக்கும் புகழை நாளுந்ம்
ஏய்ந்தநின் கருணையினைச் சென்னைமா நகரெங்கு மியம்பும் ஞான
வேந்தனென வேயொளிரு மலவழிகே நின்றி ர்த்தி விளம்பப் பாற்றே.

ஆயிரநா விருந்துமோர் கவியேனும் பாடாத வாதி செடன்
வாயினுன் கவிகளினே யாயிரமா யிரங்கேட்டு மனம்பு மூங்கிங்
காயமூக்கா றேயடைந்து மண்ணின்கீழே மறைந்து காதுந் றுனூல்
தூயமண வழிகேநின் புலமையினை யென்னவெனத் துதிப்பே னானே.

வாரிலகு மிலக்குமியே நின்னையொரு பொருட்டாக மதித்தி டாது
தாரிலகு வாணியினை நேசித்து மிகுபுலமை தமிழில் வாய்ந்த
சேரிலகு சித்தாந்த சரபமெனும் கோமாற்குச் செல்வ பீய
ஏரிலகு மவன்பக்க னீவலிய வணைந்திருத்த லென்னே யென்னே.

ஏதிலர்க ளாயெண்ணிக் கற்றாரை விரோதிக்கு மெழிற்பொன் மாதே
பூதிக்குப் பயந்தாயோ கண்மணிக்குப் பயந்தாயோ புனித மாக
நீதிவழி செபிக்கின்ற வைம்மொழிக்குப் பயந்தாயோ நிமல ஞான
ஆதிபர னடிபணியு மணவழிகின் மேனியின் யமர்ந்த தென்னே.

பித்தாந்த முக்கூற்றுப் புறச்சமயர் பிணக்களைத்தும் பெரிது மேக
முத்தாந்த மின்னதெனச் சுத்தாத்து விதவுண்மை முன்னர்க் காட்டும்
சித்தாந்த சரபமெனும் கலியாண சுந்தரவென் னிறுமை நீக்கி
வைத்தாண்ட நினதுமூவ லன்பதனை யெயெண்ணி வாழ்த்து வேனூல்.

செந்தமிழி லக்கியவி லக்கண னூற் பற்பலவுஞ் செவ்வே பெற்கு
வந்தையுந் போதித்திங் கென்னையுமோர் கவிஞனென விளக்கி வைத்த
எந்தைநிக ரவதானி கலியாண சுந்தரனல் லெழிற்கோ மாணைச்
சிந்தையினி லெந்நாளு மறவாம லேவைத்துத் தியானிப் பேனூல்.

மறைசுவா கமமுணர்ந்து மெய்த்தவத்தி லேவாழ்ந்து மதிச்சந் ளைவ
முறைமையினி லேயொழுதுங் கலியாண சுந்தரனென் முனிவ ரந்ந
நிறையறுபான் மணத்துமகோற் சுவமதுதான் மங்ளமாய் நிறைவே நிற்கு
இறைவனரு ளாலின்னம் பல்லாண்டங் கவர்வாழ்க விருநி லத்தே.

செம்ரியம் கிராம முணர்நீப்

பண்டிதரத்தினம்

புழலை - திருநாவுக்கரசுரு தலியாரவர்கள்

இயற்றிய

ஓதுபாவொருபாடு

தெள்ளமுத மேயென்னச் செந்தமிழி லென்பாடச் செந்நிர ளுக்கர்
உள்ளகருத் துணர்ந்தவா்பா லுபர்புலமை யினைநிறுத்து னெனக்கு கல்வி
வள்ளலென் வதிபுனை யட்டா வதானிவனை வாய்க்கா னென
எள்ளிலாக் கலியாண சுந்தரனின் னாழ்வரே மேத்து வேலும.

வாராத பேரில்லை வைதிகநம் சைவர்களுள் வன்மை சன்ன
நேராத பேரில்லை நின தூட்டினைவிரும்பி நிலைக்க ராநூம்
ஞராத பேரில்லை யுள்ளுடைய புத்தனை யுள்ளிப் பாரில்
நீராத சீர்படைத்த கலியாண சுந்தரனின் திறமை நன்றே.

என்னுரைக்கே என்னுரைக்கே துள்ளுடைய வீர்த்தியென யிருநிலத்தே
பண்டிதர வேதாக மத்துன்மை நனிதேறிப் பவரவி யாக்க
மன்னியவை திகழவை சித்தார்த முலையெல்லா மதிக்கம் மெய்யும்
என்னிருகண் மணியான கலியாண சுந்தரனே மெய்சம் பத்தே.

கதைதருகண் டத்தவென் யுயர்ந்தயவ மெய்காட்டிக் கருணை யோங்கும்
நிறைதருவை திகழவை சித்தார்த சரபெனந் நிலைத்து காணும்
முறைவாழ்ந் பலசாத்தி மங்கல்களே யெய்யுதற்கு முனைய யுத்தி
உடைதருமென் கலியாண சுந்தரனின் மத்தியிலே யுமை பார யாரே.

பாதிமதி யாணித்தயிரா னையுதலோச் சார்த்தமுள் பண்டின் வாய்த்
பூகிரவணி யைந்தெழுத்தே சத்தியா நவமெனந் துன்புடைய யார்த்தம்
சீதிவழி போதித்து வைதிகநம் சைவத்தை நிரூப யுத்தம்
கோதிப்புசுந் வாய்த்தகலி யாண்குந் தமையன்நன் னுதர மாணே.

தொண்டர்பணி செய்வதுவே நனிநிறுத்த சிவ பணியாக் துன்மை யான
பண்டைமறை யுரைத்தினிலும் பேசுவது நின்றேயாம பாரீ மென்று
கண்டனைய செந்தமிழ்த் தீரையக மெய்சய்யும் கருணை வாய்த்திங்
கொண்டறல்சேர் கலியாண சுந்தரனின் னுயர்புலமை யுரைப்பார் யாரே.

முத்திக்கு வித்தாக விருத்திவிவ தேதென்னில் முதிர்ச்சி வாய்ந்த பத்தியொன் றெயென் றிக் கெவ்வொவர்க்கும் திமமுடனே டிரித் துரைக்கும் எத்திசையும் புகழ்ப்படைத்த விற்பவர்கள் கொண்டாட விராசுந்" ரோமுத் தித்திக்குக் கலிபாண் சுந்தரவென் செல்வாப் பெற்ற.

நண்ணியமா ணவர்கட்குச் செந்தமிழ் னூ லனைத்தினைபு நனிவேர தித்துத் தண்ணியவை திகசைவ நெறியுனி லெயொழுதுக் சுதுரித் செய்து புண்ணியமே பொருளாக வேயடைந்து வேறுவபாருள் புறங்க ணித்த கண்ணியனே கலியாண சுந்தரநின் னருமைமயினேக் கணி பார் யாரே.

பாடமது சொல்லென்றும் பணமேது கொடுத்திசுவாய் பரிவா பென்றே நாடதனி லேதிரிந்து டொருள்தேடி வயிற்றுக்கே கலஞ்செய் கல்வி யாடவர்க ணனவெட்கக் கலைப்பொருளை மாணவர்க்கிக் காரமாக ஈடறவே சொரிகின்ற கலியாண சுந்தரநின் னிறைமை கண்டே.

மன்னியவோர் மார்க்கால நியாயமென மாணவரை மடுத்த னைத்துப் பன்னரிய செந்தமிழ்த் கல்வியினி லுயர்புலமை பரிவிட்த்து முன்னவன்ற னத்துவித போதத்தாற் றம்போத முனைவைப் போக்கும் தன்னகரித் கலியாண சுந்தரவென் குருமணிபாஞ் சாமி நீயே.

சென்னைப் புரைய இத்துமத பாலிகா
தருமபாடசாலைத் துரித்ப்பண்டிதர்
பிரசங்காமிருதம்
பாலுர் - வேலுதேசிகரவர்கள்
இயற்றிய
சாதனசூட்சுமம்

சரியை

பதிபசு பாச விலக்கண முன்மும் பதந்தொழுட்டதுக் கருவின் சத்செயும் பாச மகறநு முறையுஞ் சாற்றுயிர் பதியடை வகையும் விதமுறக் காட்ட வித்தியா குருவாய் மேதினி தனிலுருக் கொண்டி சுதைரிகர் சரியை யருள்கலி யாண சுந்தர விவனடி போற்றி.

சரியை

வாழிய வடியேன் பவந்தொறு மீட்டு மாத்தவப் பகுதியா னருளான் ணுழிதோ ரோக்கு முயர்விச யார்த்தத் தொருமுதல் தன்னுருக் கரத்தே யாழிசு முலகி லென்றனைப் போல்வந் தரியவா கமத்திதுட் சிரியை குழைப் போகித் தருள்கலி யாண சுந்தர குருவடி போற்றி,

யோகம்

சிந்தனைக் கரிய சிவபெருமானே திருவருள் சுரந்துக வியாண
சுந்தர னென்னத் திருவருத் தாங்கிச் சூழ்வளி யலைசுரு கதுபோல்
சந்தத மாயை தலைலையெய் றண்ணருள் யோகினை யடைய
வந்துதன் சொருப நிலைதனைக் காட்டும் வரதனாக் குருபதம் போற்றி.

ஞானம்

சிலைவடப் பாங்கர் முனிவருக் கன்று சிவாகமப் பொருளுப் தேசித்
திலகுமற் தனைக்காட் டையனே கல்லி யாணசுந் தரனெனு நாமத்
தலைகடற் புடவி யவதரித் தரிய வருளுந் தனைப்பெறு ஞான
நிலையுமப் போதித் தடியனுக் கருளு நின்மல குருபதம் போற்றி.

சென்னை ஐக்கிய நாணய சங்கம் ரிஜிஸ்தராபீஸ்

அக்கவுண்டன்ட்

வா. தி கோவிந்தராஜமுதலியாரவர்கள்

இயற்றிய

இரத்தினபஞ்சகம்

1. சீர்பெருகு கலைபலவுந் தெரிவித்துச் சிறந்தசிவன் பதியெனவே தேற்றி மிக்க
பார்பெருகுசிவதருமம் பண்ணுவித்துப் பலசமயநிலைகடமைப்பாங்கிற்காட்டி
நீர்பெருகுந் குணங்கணிகழ்ச்செய்து நின்மலனை யெந்நாளுநினையச் செய்தே
யேர்பெருகு சன்னபல னெல்லாநுக்கு மெழிற்குரவ னினையடிக ளிறைஞ்சி
வேறு [வாழ்வாம்.

2. திருவோங்க வருவோங்குந் திகழ்சென்னை மாநகரிற் சிறப்பத் தோன்றி
மருவோங்க மலரோங்கும் வான்மருவா முமையவரு மகிழ்ச் சைவத்
துருவோங்க வொளியோங்கு முயர்ந்தபிர சங்கமுத லாய வற்றாந்
நிருவோங்க வுலகோங்கும் படிசெய்த சீர்த்திமிகு சிரேட்ட னான.

3. கலியாண சுந்தரனாக் கருணைவள்ளல் காதலுடன் சட்டி பூர்த்தி
நலியாத வண்ணமதா நாமகீழ் நாளிலத்தி னன்கு செய்தே
யொலியாரு மகோத்திசு மூலகதனி லாழிவரை வாழ்ந்து பின்னும்
வலியாருஞ் சைவமத் மேன்மைதெரிந் தெஞ்ஞான்றும் வாழ்க மாதோ.

4. இன்னவன்போ னன்னயமா ரெண்ணமுடன் யாவர்க்கும் வித்தை யீயுங்
கன்னனெவன் கருதலர்க்கு நன்மைசெயுங் காதலவன் கசிந்து சிந்தை [காத்
பொன்னவன்போற்போதித் துப்புக்கழ்ச்சைவம்பரப்புதலே பொழுது போக்
தன்னகத்திற் கொண்டுள்ள தகவுமிக்கான் வாழியென்றுந் தரணி மீதே.

5. தேம்வாழும் கங்கைமுடிச் சிவபெருமான் பீர்பரவித் திருவை யார்ந்து
நாம்வாழ நமர்வாழ நாளிலத்தோர் நனிவாழ நல்ல நீறு
தாம்வாழ வருந்தரங்கந் தன்னிகரில் பஞ்சவண்ணந் தழைத்து வாழ
வோம்வாழ வொலிபீர்த்தி கலியாண சுந்தரனு முரவோன் வாழ்க.

தமிழ்ப்பண்டிதர்

வல்லி. ப. தெய்வநாயகமுதலியாரவர்கள்

இயற்றியது

குணகடல் குமரி குடகுவேங் கடமுங் கோதிநீ வாந்தர மளவு
மணவழ சூயரவ தானியென் றரைக்க மாசிலாப் புகழினை வாய்ந்து
கணமதி லிலக்கக் கவினைப் பாடக் காதலாப் படிப்பவர்க் கூட்டிப்
பணமுடிப் பரமன் பத்தியுஞ் சைவப் பாண்மையு முடையவென்குருவே.

சிவராஜயோகி

தி. ம. மாணிக்கசெட்டியாரவர்கள்

இயற்றியது

செந்தமிழ்நற் கல்வியினி லுறுபெருமை யனைத்தினையுஞ் செவ்வே காண
உந்துறுமென் மனமதனி லேயடைத்திங் கெனையாண்ட வுயர்கோ மாணே
விந்தைமிகு மத்துவித சித்தாந்த சரபமென விளங்கு வேனவே
எந்தைநிகர் பூவைவரு கலியாண சுந்தரனின் னிருதாள் டோற்றி.

அக்கவுண்டன்ட் ஜெனரல் ஆபீஸ் ஸோர்ஸ்பண்டி ஆடி. 1-11
வித்துவான். நின்றை. தங்கவேலுமுதலியாரவர்கள்

இயற்றியது

பொய்கண்ட புறச்சமயர் புரளியினில் மயங்காமே புனித மாண
மெய்கண்ட சாத்திரத்தி னுண்மையெயன் னியதத்தில் விளக்கி வைத்த
கைகண்ட வவதானிக் கலியாண சுந்தரன் கவிஞர் சிங்கம்
ஐகொண்ட வென்னுள்ளக் குகையதனி லெந்நாளு மமறு மாதோ.

சிட்டத்தூர். தங்கவேலுமுதலியாரவர்கள்

இயற்றியது

படர்க்கெழுமென்மனமெனவேமார் நினைத்திருத்திற் றொழுந்தமிழாம்பலென்குறோ
திடம்பெறவே வளர்த்ததன்கண் ணுறு யாருந் சைவஞானத் தீயுஞ் சைவ டால்
மடமகற்ற மகிழ்ந்தளித்தோன் சித்தாந்த சரபமெனும் வள்ள லையான்
அடரவதா னிப்பூவைக் கலியாண சுந்தரன் லெந்நீழ் வாழ்வார்.

ஜிளையனார் ஜே. ஷா.

வி. கே. முத்துமாணிக்கமுதலியாரவர்கள்

இயற்றியது

சீதமல ரினைத்தேடித் தேன்வண்டு பற்பலவாக் செர்தல்போல
போதமுறு கின்றன்ன மாணவர்க ளெண்ணிலர்கள் போந்து ஞான
நீதமுறு சித்தாந்த நயந்தேறிச் சைவரென நிலைத்திட டாரால்
ஓதரிய மணவழகே யுன்பெருமை யென்னவகை யுரைக்கற் பாற்றே.

பிக்காவல் சப்ரிஜிஸ்ட்டரார்

சால. மாணிக்கம்பிள்ளையவர்கள் B. A.

இயற்றியது

கைம்மாறு கருதாமற் கல்வியினைப் போதிக்குங் கருணை வள்ளால்
இம்மாரி லந்தன்னிற் சிவமணமே நனிகமழ வியற்று மேலோய்
அம்மாநிற் கேதஞ்ஞமால் சித்தாந்த சரபமெனு மரிய பட்டம்
கம்மார்த்த பூவைவரு கலியாண சுந்தரவென் கருத்தின் வாழ்வே.

மோசூர். பொன்னம்பல முதலியா ரவர்கள் குமாரர்

அக்கவுண்டன்ட் ஜெனரல் ஆபீஸ்

மோ. கந்தசாமிமுதலியாரவர்கள் B. A.

இயற்றியது

திருவருட் பிரகாச வள்ளலா ருட்பாவிற் றிளைத்தற் கேற்ற
கருவமர்வை திகைசுவ சித்தாந்தப் புலமையினுள் களிக்கச் செய்து
வருமெனது கோமானை ஞானமிகு க்மானை மதிபூ மாணைத்
தெருள்வளர்நற் கலியாண சுந்தரப்பே ருடையானைச் சிந்தித்துவாம்.

“ஞானகாந்தி” “குசாவதி” “காதல்” மதிமாலினி” முதலிய வியற்றிய

மெ. யம். இராஜசெட்டியாரவர்கள் M. B. P. T.

இயற்றியது

பன்னரிய செந்தமிழ்நற் கடற்படிந்து பொருணரைப் பருகிச் சான்றோர்
உன்னியுறை சென்னைநகர்க் குவடேறி மாணவர்க ளுளம்பொ ழிந்து
மண்ணியகல் விப்பயிரை விளைவிக்கு மேகமென வதிந்து வாழும்
என்னருமைப் பூவைநகர் மணவழகு பல்லாண்டிங் கினிது வாழ்க.

சென்னைப் பவரன்மென்ட் பிரெஸ்

ஆரணி. சுப்பராயமுதலியாரவர்கள்

இயற்றியது

அண்டர்நா யகனருடையே நோடி பூதிமணி யணிந்து வாழும்
தொண்டர்பணி யேசுமந்த மோட்சசா தனமென்னச் சுருதி கூறித்
தெண்டமிழிற் பிரசங்க மேசெய்து தெளிவிக்குந் திகழு ஞான
கொண்டனிகர் கலியாண சுந்தரனாரை கணவினிலுந் குறித்துவாழ்வாம்.

ஜோசியப்புலமை

வா. கோபாலமுதலியாரவர்கள்

இயற்றியது

வாக்கதனிற் சனிராகு வாங்கப்பெற் திருத்தலினால் வரைய முன்றன்
பாக்களினால் வாழ்த்திடினும் வைதிடினும் பலித்திடுமால் பாரி லுன்னைத்
தாக்கியுயர் கல்வியினில் ஜயித்திடுவா ஸ்ராராவரிலை தக்க ஞான
ஆக்கமுறும் பூவைநகர்க் கலியாண சுந்தரரின் னெடிகள் போற்றி.

தமிழ்ப்பண்டிதரும், சைவபுராணிகருமாகிய
கா. இ. சிதம்பரசாமிபாண்டியரவர்கள்

இயற்றியது

சீர்பூத்த சென்னைமுதற் சேதுவரை புத்தாட்டிச் செகத்தினைநீது
கார்பூத்த புறச்சமயங் கலவகிடவே கலைஞானங் கனமாய் மேயி
ஏர்பூத்த சித்தார்த் சரபமவ தானியெனு மெழிவழி பூவை
ஊர்பூத்த கலியாண சுந்தரவென் குருமேன்மை யுரைக்கற் பாற்றே.

பிரசங்கரத்தினாகரம் விதம்பரம் வடிவேற்பள்ளி லாவர்கள் குமாரர்

சி. வ. தணிகாசலம்பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது

சித்தார்த் சரபமட் டாவதா னிப்பெயராய் சிறப்புற் றோங்கிப்
பித்தார்தப் புன்சமயர் பிணக்கறுக்கப் பேருலகிற் பெரிதும் போற்று
முத்தார்த மின்னதென மெய்கண்ட சாத்திரத்தால் முடிவைக் காட்டுஞ்
சுத்தாத்து விதஞானி கலியாண சுந்தரனாராட் சுகித்து வாழ்வாம்.

சோ. தெய்வசிகாமணிசெட்டியாரவர்கள்

இயற்றியது

எந்நாளுக்கு சித்தார்த் வுண்மையினை வெவர்பாலு மெய்த் துரைக்க
முன்னாக வந்துவை திகைசைவ பிரசங்க முறையே செய்யு
மன்னாக மவதானிக் கலியாண சுந்தரனா மாத வுத்தன்
பொன்னுன செஞ்சரணை நெஞ்சார வாழ்த்துவதென் புண்பற் தானே.

புராணப்பிரசங்கம்

இ. தங்கவேற்பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது

பட்டாங்கி லுறுபுலவர் பதிபசுபா சப்பொருளைப் பண்பிற் றேரக்
சுட்டாய சுத்தாத்து விதவுண்மை போதிக்குஞ் சஞ்ஞம் வாய்ந்து
தெட்டார்த் சித்தார்த் சரபமெனப் புகழோங்கித் திகழும் பூவை
பட்டாவ தானகலி யாண சுந்தரனடியை யகத்துள் வைப்பாம்.

“இராமலிங்கம்” “அருட்பிரகாசம்” “அருளானந்தம்” “சிதாகாசம்”

முதலிய ஆங்கிலத்தி லியற்றிய

திரு. சாம்பசிவமுதலியாரவர்கள்

இயற்றியது

அருட்சார்ந்த பெருந்தகையி ராமலிங்க வள்ளலடிக்கன்பு பூண்டு
பொருட்சாரு மாங்கிலுனா லியானியற்றப் பவ்வகைசம் போத நல்கித்
தெருட்சார்ந்த சித்தாந்த சரபமென வேபுவியிற் சிறப்ப நின்று
மருட்சாரென் வினையகற்றுங் கலியாண சுந்தரப்பேர் மகிப வாழி.

சிவரம் மயமதியர் எலிமெண்டெரி ஸ்கூல் உபாத்தியாயர்

வா. தி. மாசிலாமணிமுதலியாரவர்கள்

இயற்றியது

பொன்னாஞ் செஞ்சடையெம் புண்ணியனே மறையனைத்தும் புசுழத் தக்க
தென்னாருந் தெய்வமெனப் புறச்சமய ருளநாட்டுந் தீரம் வாய்ந்த
மன்னாரு மணவழகே குணவழகே மதியழகே மனத்தி லுண்ணை
எந்நாளு மேயெண்ணி யுன்பெயரே மந்திரமா யெண்ணு வேனல்.

M. & S. M. ரெயில்வே சிப் ஆடிட்டர்ஸ் ஆபீஸ்

மணி. வே. நடராஜசெட்டியாரவர்கள்

இயற்றியது

மன்னியநற் சைவபுரா ணங்களினி லேவிளங்கு மகிமை வாய்ந்த
பன்னரிய காதைகளைச் சித்தாந்தப் பார்வையினும் பார்த்துத் தேற
நன்னயமாப் போதிக்கு ஞானசிகா மணியாகி நாளுங் கல்வி
மன்னவென வொளிர் பூவைக் கலியாண சுந்தரனின் மலர்த்தாள் போற்றி

மகாஜனோபகார சங்க உதவி காரியதரிசி

கா. ஜம்புலிங்கமுதலியாரவர்கள்

இயற்றியது

தந்தைதன் சதனிடத்தில் வைக்கின்ற வன்பென்னத் தயவா யென்றன்
புந்தியினி லேயமையச் சிவபெருமான் பரத்துவநற் புகழ்னைத்தும்
விந்தையுறப் போதித்துப் புறச்சமயப் படுகுழியில் வீழா தானும்
சந்தமிகு பூவைநகர்க் கலியாண சுந்தரனாள் தலைமேற் கொள்வாம்.

காணியம்பாக்கம் ஜோசியர் இராகவமுதலியாரவர்கள் நுமாரர்

ஜோசியம். கா. சொக்கலிங்கமுதலியாரவர்கள்

இயற்றியது

சூரியன்சுக் கிரன்கேது மூவருமும் சங்களுனத் துலங்கப் பெற்ற
சூரியனே முத்தமிழ்க்கு முதல்வனென வேவினங்குஞ் சிறந்த நூன்
வீரியனே வியன்றதை யேயென்ன வித்தையினை மிகப்போ திக்கும்
சூரியனே பூவைநகர்க் கலியாண சுந்தரரின் னடிகள் போற்றி.

சீவரம் - அருணாசல ஜோதிய ரவர்கள் நுமாரர்

சீ. பஞ்சநாதஜோசியரவர்கள்

இயற்றியது

நூனஞ் சூரியன்சாந்த சந்திரன்வாக் கிளிற்செவ்வாய் கண்ணு வோர்க்கு
மோனநிலை பூட்டுபுதன் கலையினைத்து நிறைவியாழ முழையிற் குந்த
தானகீர்த் தியிலவெள்ளி புன்சமயர் சனியன்வன் வவத்திந்த
தேனடரும் பூவைநகர்க் கலியாண சுந்தரன்ருள் சிந்திப் பேனாள்.

தின்னனார் - வையாபுரி முதலியா ரவர்கள் மணையியார்

ஸ்ரீமதி. அகிலாண்டநாயகியம்மாள்

இயற்றியது

சின்னவய தேமுதலாய்ச் சீராட்டி யெனைவளர்த்தாய் சிறந்த கல்வி
நன்னயமும் போதித்தாய் கவிபாடுந் திறத்தினைபு நண்ணச் செய்தாய்
என்னரிய மாமனீ தந்தைநீ குருவூரீ யிறைவ னீயே
மன்னியநற் பூவைகலி யாணசுந் தரநின்னை வழத்து வேனாள்.

வா. தி. கோவிந்தராஜ முதலியா ரவர்கள் மணையியார்

ஸ்ரீமதி. ஜெயலட்சுமியம்மாள்

இயற்றியது

மன்னியசற் குருமணியே மாசைவ சுகாமணியே மனங்க ளிக்கும்
பன்னரிய கவிமணியே கற்றோர்கள் கண்மணியே பலதே யத்தும்
உன்னபுசுந் விண்மணியே பிரசங்கம் பொழிமணியே முதிர்ந்த நூளாள்
சொன்னயமார் கலியாண சுந்தரப்பேர் மணியேயுள் றுணைத்தாள் போற்றி.

சிதம்பரம். மௌனசுவாமி மடத்தடிமை

ஸ்ரீமதி. சிவகடாட்சம்மாள்

இயற்றியது

கல்வியையென் கணவர்க்கு மெனியேற்கும் கற்பித்துக் கயிலைக் கௌரிச்
செல்வியையென் னிதயத்தி லேயிருத்தி யுபாசிக்கச் செய்வித் தென்றன்
வல்லினையைக் கரைத்திடவும் வரும்வினையைத் தடுத்திடவும் வகைபு ரிந்த
பல்லினைவி னுயர் பூவைக் கலியாண சுந்தரன்நன் பாதம் போற்றி.

சென்னை வேப்பேரி எஸ். பி. ஜி. ஐஸ்கூல்

தமிழ்ப்புலவர்

மணிமங்கலம் திருநாவுக்கரசு முதலியாரவர்கள்

இயற்றிய

பாவலராற்றுப்படை

வேண்பா

உற்ற தனிக்கோடு மோங்காந் நல்வடிவும்
பெற்று விளங்கும் பெருங்களிறே—யிற்றைநாள்
பாவலராற் றுப்படையைப் பண்புகெழப் பாடிடவே
பாவலொடு மேவா யகம்.

(புலமை பெற்றவந்த இளைஞ னெதிர்வந்த
இளைஞனே விளித்தல்)

நேரிசையாசிரியப்பா

நனந்தலை யுலகி னன்னனம் வருத்த
வினந்தலை சிறங்கு மெண்ணிற் பிறப்பிற்
றொங்க பொருணிலைத் தோமற நாடு
மக்கட் பிறந்தை மாண்புமிக் கதுவே
உற்றுழி யுதவியு முறுபொருள் கொடுத்தும்
பிறந்தாலிலை முனியாது சுற்ற னன்றெனும்
பொய்யிற் பொருளுரை புந்தியு ணிதீஇக்
கையினி லேடு கவினுதத் தாங்குபு
வாடிய மெய்யுட னாடிய விழிகளும்

- 10) பேரகநர் பெருநாட் பெரிது குடியிருந்த
வீர பில்லா வெழிற்றடி முகனா
பிடுங்கு பார்வையு முலறிய கதாப்படி
பிடுங்கு தோற்றமு மென்மைநீ நிறமும்
பொருளது ஞாயிர மருள்படு முரையுங்
காலோய் நடைபிற் கோலேய் தயிரிற்
கலங்கிய கொடுகொடு கவலைகை நீங்கி
வலங்கொள வாயின் வாயின் வறிதே திரிதரு
பிளைஞரே ரேறே கிளங்குவல் கேண்மதி

(எதிர்வந்த இளைஞன் நுதலியது விதைல்)

வளைவி லாகூழ் விளைவி லீயு

20 மாற்றெதிர்ப் பட்டனை யாற்றல் பெற்றனையா
லளியை நீயென வருளுறு மனத்திற்
றெளியும் பெற்றியிற் றெரிஞ்சும் வாய்பொழி
யுள்ளுறக் கொளீஇ யுய்குவை யுய்குவை
கள்ளங் கடந்த காழுறு மிளமைப்
பருவ மிமைப்பிற் பாங்குறக் கழியு
மொருமை தெருண்டுநீ யினியே பட்டர்ருவை
கல்விப் பெருவளங் காட்சி நலிமிக
வல்லே பெறநீ வாய்ந்த நற்குசவுந்

30 காண வியல்பிற் கலங்கினை கொல்லோ
மாணப் புலமை மாக்களைக் குறித்துப்
பேணு தவரைப் பெட்டாங் கியலா
வானு வழுப்படு மவமுற் றனைகொல்
மிட்குடி கொண்ட மடியா மாக்களை
நணுகுடி வவல நவையுற் றனைகொல்
பொன்னே பொருளாப் போற்றுறு மாக்களை
கொன்னே யணுகிந் குறையுற் றனைகொல்
நுழைபொரு டமங்கென நவலா திருக்குழ்
வழுவுறு வேராரன் மாற்கினை கொல்லோ
நுண்ணிய வழுக்கா நெண்ணுந் திறற்பேய்
40 நண்ணிய சிலபொரு ணவின்றே பின்னர்
சொல்ல வுளங்கொளாத் தோழறு வோரா
னல்லற் பட்டே யணங்கினை கொல்லோ

ஆதாஅன்று

இலக்கிய நிறைந்தோ ரிலக்கணம் பொலிந்தோர்
நலம்படு மெண்ணா நவையறத் தேறுந்
கலம்படு சாத்திர கைபோரு கேள்வியர்
நாலு நுழையா நுண்ணிய வறிவினர்
சாலு நானெறி சாற்றுந் தகைமையர்
கட்புலப் படாத நற்றவக் குறையோ

(கல்வியின் மாட்சிதேரித்தல்)

50 விளம்பழங் கடுக்கும் வளம்படு வைபுத்
துண்மை யின்மை யுளங்கொள வேண்டி

கண்ணொனப் பதேங் கல்வி யின்றே
 லளந்தறி ம்துகை யாற்றின்வா ராது
 களங்கனி நிகர்த்து விளங்கெழில் வீங்கு
 நீல கண்டத் தாலமர் செல்வ
 னருளறம் பூண்டே யல்லாந் திருப்ப
 விருநீர் வேலி யிம்பரி னுகரு
 மெய்வாய்கண் மூங்குச் செவியென வழத்து
 மைவா யின்ப மடைதலு மரிதே

அதாஅன்று

- 60 வேறுவேறு மாறுகொ ளியற்கை
 யவனியின் வியப்பை யறிதலு மரிதே
 யருஅ யாண ரியல்பினிற் பெருஅக்
 கல்வி யெனப்பதேஞ் செல்வ மடமக
 ளெழிலெலாந் திரண்டோ ரின்பமே யுருவாய்த்
 தழுவுங் பருவமுந் தன்மையு மேவரப்
 புதுநலங் கனிந்து முதுபே ரின்பங்
 கதுமெனக் கழியுங் கடைப்படு மின்ப
 முனியா னொறுப்பிற் கனியா தளிப்பச்
 சமைந்து கிடந்தனள் சார்பு பெறினம்ம
 யிந்மை யின்பமு மம்மைப் பேறுஞ்
 70 சென்புலச் செல்வமுஞ் செறிகுவை யன்றே

(இசைப்புலவர் இயல்புரைத்தல்)

- புலத்துறை முற்றிய பெரியர் சீர்த்தி
 வலத்தா லுரைத்தல் வாய்வ தன்றே
 நல்லிசைப் புலமை நக்கீர தேவெனுந்
 தொல்லிய லுலக மின்றுநா துளக்குந்
 தொலையாப் பெயரமை கலைமாச் செல்வன்
 வால்வெள் ளேறு வகைபெற வுரைத்துச்
 சேல்புநற் கருங்கட் செவ்வாய்ப் பசங்கொடி
 யறிவு பழுத்த வரும்பை முகிழ்முலைச்
 செறிதர விட பாற் சேய்மை யண்மை
 80 கடந்த பொருளின் கடவுட் பாடல்
 குற்ற மென்னக் குறித்தன னின்று
 முற்ற நாட்ட முன்னுரைப் பாணேல்

கற்றவர் பெருமை சொற்றலு மெளிதேதா
வற்றவ ரியல்பினி தறிநிலல் லண்ணு

(கேட்க என்று நயம்படக் கிளத்தல்)

- 90 விற்றைநா ணீயு மினிதே படர்ந்து
வேண்டிநர் வேண்டியாங் கெய்துஞ் சிறப்பிற்
காண்டகு காட்சியுங் கைவரப் பண்ணுங்
கடவுட் பேணிக் கவலை கழிப்பித்
திடமுறு நெஞ்சிற் சேறினொன் செல்வ
நன்மை கிளருமுன் நல்வினேத் தானு
மின்றே பலித்த நின்றே பலித்தது
வீவில் விழுச்செல்வங் கல்வி யென்றே
தாவில் வேணவாத் தாங்குறப் பெற்றுப்
பிற்றைநிலை முனிந்து கற்றல்கை விட்டோர்
பாற்கடற் போலப் பரந்து கிளர்தரு
தூற்கடற் றனிற்படு உருவலுந் துவலையிற்
சிறிதுகற் றளவில் வெறுத்தனர் பலரோ
உலகநா லொன்றே யலநில கற்று
நலம்படா வினையரு நனிபல தேகா

(தன்வரலாறுகூறல்)

- 100 ணன்ன நீர்மை யணுகா தொழியப்
புன்மை யகல்பு புலமை மீக்கொள
வென்வர லாற்றை யியம்புவ லைய
நயம்படு நன்மொழிப் பயங்கெழத் தேனினி
னியங்க னிலையெனு மியற்கை யிரண்டனு
ளடங்கலு மொடுங்கு மவனியின் கண்ணோ
யியற்கை செயற்கை யினிதி னுணரக்
கல்வித் கருவியைக் காணு தலந்து
தொல்வரம் பழியா நல்லா சீரியரைத்
துருவித் துருவித் தொலைந்தன நெடுநாள்
110 பின்னுட் கிணரைப் பெட்டி னடுத்தே
பின்னிழற் புரைந்து பிரியாது வைகி
யானை போற்றி யடங்குபு வொழுதிப்
பொன்னுந் தூசும் பொலிவன நல்கி
யுன்பு கெழீஇய வையெ னுளத்தொடு

- பூசனை யாற்றியு மாசி னூற்பொருட்
புலப்படத் தெருட்டாப் புன்மையிற் புலர்ந்து
பலபக லொழிந்தன பண்பிலா மாக்கள்
மரபுநிலை துரிந்து மதியறை போகி
விரவுறு மிலக்கிய விலக்கண வியனெறி
- 120 கற்றுக்கை போகாக் கடை யரிற் கூட்டத்
தெற்றன வொருழிச் செல்லா தொழிந்தேன்
நீடு நினைந்து வாடுபு கிடந்தனன்
தமிழின் தலைவ னென்று தலைப்படு
மமிழ்தெனப் பொருள்வள னறிவ தென்கொல்
பேது நீங்கப் பெறுவ தென்கொல்
கோது நீங்கிக் குலவுகற் தமிழின்
செம்பொருள் கண்டு செம்மாப் பன்கொ
லென்று பலபட வெண்ணுபு கிடந்தேன்
(தலைவர் காண்டலும் தமிழ்பயிற்சலும்)
மென்மை தழீஇய மேதரு கன்னிப்
- 130 புதுமை தமிழ்க்கோர் புதுவிளக் கெனவரு
தோன்றலைக் கண்டு தொழுதுவாய் துறந்தே
யானுவெறு கேள்விய னகஞ்செவி மடுப்பப்
பட்டாங்கு விளப்பத் தட்டாது கேட்டு
முட்டாட்ட டாடினை முழுமலர் நாப்பண்
கட்டெழி லெழிற்குங் கடவுளி னிருந்தனன்
தண்டா விருப்பின் துனிநகை புரிந்து
கண்டென வின்னிக்குங் காமர் தீவியம்
புலமையின் றெளிவும் புகற்சியுந் ததைய
நலமுற மிழற்றிக் குலாவின னன்றே
- 140 யாண்டகை பின்ன ரருளுடனோக்கி
மாண்டெழின் மாமணி மகிழுறக் கோத்த
நன்மணிக் கோவையிற் சொன்மணி யாத்துப்
பத்தி பழுதிய பழுதொழி காட்டிக்
கைத்தலங் கனிவெனக் காட்டுபு வீட்டின்
வித்தக வாழ்வை வினைவி னளிக்ஞாடும்
பழிதபு கயற்குட் பாலை மகத்தமிழ்
கழியவு மின்புற வன்றே கழறினன்
சொற்றொறுங் காட்டிய சொல்வளப் பொருள்வளப்

150

பெற்றி வழுத்தவும் பெரிது பெரிதே
நாடொறு மவனுதா னவிலு மாலையன்
நீடுற யானு நித்தல்போம் பெற்றியன்
பன்னாள் பலருடன் பல்நாற் சென்றும்
முன்னாள் போல முழுவிருப் பினனே
முற்பகன் மலர்ந்து பிற்கூடப் பாட
சீரவலர்க் கென்றுங் கரைமனத் தினனே
யான விருப்பி னறைந்தனன் பண்ணா
நோன வுடம்பி னொளிவும் கூறினன்
முப்பொருள் விளக்கு முறைமையிற் சார்ந்து
செப்பறு புகழுறு சிவஞான போத

167

துப்பிய தூலின் திறமும் புகன்றன
ஒைப்புறு நூற்பொரு ளொப்பு முரணு
மாறுகோ ளின்மையு மயக்கறுத் தறுமென
வேறுவேறு நூண்பொருள் கோண்டி வேண்டி
யருளா ரமுதுட ளளியக் குழைத்துப்
பொருளா ளுட்டினன் புந்தி நிறுவப்
பசுமரத் தாணி யறைந்தெனப் பகர்ந்தனன்
வசியுறு மரபின் வகையினிற் சிறந்த
வுள்ளுறை யுடமு மேனையு வ மையுந்
தெள்ளு மிறைச்சி செழும்பொருள் வண்ணமயுந்

170

செம்பொருட் குறிப்புச் சேரிலக் கணப்பொருள்
வெம்புமெய்ப் பாடென விளங்குமெப் பொருண்மையு
மன்பொடு கொளுவி யருளின னாதனும்
தகம்பு ணிறைந்த தண்ணீர் சிவண
வசியார் புலமை வைகிச் செறிந்தன
னென்போ ளீயு மேத்துபு குறுங்குத்
துன்ப மொழிந்து துலங்குவை மண்ணே

(தலைவற் பெற்றோர்)

180

தாளாண் வாழ்க்கை வேளாண் மரபினில்
காசறத் தோன்றிய மாசறு கேள்வியன்
செந்நாப் புலவர் செழுந்தீம் பாடல்
மன்னு மாலையொடு மலர்ந்த மாப்பினன்
குவளைத் தொடலைத் திவனந் தோளின
னழகு பழுத்தினி தொழுகு மேனிய

னமுதம் பிலிற்று மாசறு கேள்வி
 தமக்கிணை யில்லாத் தமிழ்வரம் பாகுந்
 தெய்வச் சேக்கிழார் செவ்வாய் மலர்ந்த
 தொண்டர் புராணத் தொண்டிறலடியவ
 ரறுபான் மும்மை யருள்செறி மபிலை
 திருத்தலம் வதிந்த புரைசால் வாயிலார்
 வரத்தகு கால்வழி யுருத்த வும்ப
 190 லலமரு பிறவி யாழியைக் காட்க
 நற்புணையாக நற்றவக் கொடியெனும்
 பொற்பார் வடிவாம் பிசைதாட் பேணும்
 பல்புகழ் சென்னவ ராயகோத் திரத்துச்
 செல்வந் குரிசில் செம்மொழி யாளன்
 அண்ணாசாமிமா லருந்தவப் புதல்வன்
 உண்ணமுலையின் வயிறு வாய்த்தோ
 னுள்ளக் கிழியி னுருவினைப் பொறிக்கத்
 தெள்ளத் தெளியத் தெரிக்குவல் கேண்மோ

(தலைவன் உருவ முதலியன மொழிதல்)

குறுமை நெடுமை குறியா வடிவினன்
 200 துடிமை மேனியன் னுளக்கறு நெஞ்சினன்
 பரந்தொளி பரப்பும் பாகறு துதலின்
 வரந்தரு புண்ணியம் வாய்த்த தெமக்கெனக்
 காணுநர் கூறப் புண்ணிய நீறு
 சூறுறுஞ் சைவ மங்கலம் பொலியுந்
 தாமரை யகந்தெனக் காமரு முகத்தின
 னருள்குடி யிருக்குந் தெருள்பெறு விழியினன்
 கேள்வி வெறுத்த கேழ்விளர் செவியின
 னுண்ணுணர்வு கண்ணிய நீண்ட நாசியன்
 மியமலர்ந் தருமூந் திருவாய் மலரின்
 210 னவரசன் கொழித்துக் கவின்ற நாவின்
 காண்போர் கண்ணுங் கருத்துங் கவர்பு
 மாண்பு லாணவ மத்திறை கொள்ளுந்
 மாடகம் புனைந்த வக்கமா மணியின்
 பீட மை மலை மறங்கு மார்பின்
 கொட்டைக் கரைப்பப் பட்டுத் தூசினன்

- சைவ சிகாமணி தைவிக நன்மணி
திவ்வியம் பழுத்த சைவசித் தாந்தி
யெவ்வெவர் தம்மையு மவ்விய மின்றி
யாட்கொளு மான்றே னருளுரு வினனே
- 220 கோட்டமில் மனத்துக் குணப்பெருங் குன்றம்
பன்முறை கேட்பினுந் தன்மனம் வெகுளான்
தகவில கூறினுந் தான்முனி யானே
யிகழுநர்த் தாங்கலு மியல்பி னைமந் தோனே
திகழு துண்ணறிவின் நிண்மை பெற்றோன்
வழுக்கியும் பிறர்நவை வாய்மொழி யானே
வைதிக சைவம் வளர்க்கும் வான்முதில்
மைதிகுந் கண்டன் மலரடி தம்மைத்
தலையனீ யாகத் தலைகொண் டவனே
மான்றேல் தைஇயிய மாணு விருக்கையிற்
- 230 நேன்றேய் தாற்களின் தேற்றந் தெரிஞ்ஞ
செவ்வி வழுத்துவல் செவ்வனங் கேண்மதி
(தலைவன்பால் நூற்பொருளுணருந்.)
பதிபசு பாசப் பழம்பொருள் கேட்குநர்
விதியுளி தத்துவ வியனூல் படிக்குந
ரன்பென் குழவி யறகுற வளர்க்குதூஉஞ்
சின்மய புராணஞ் செவியிற் பருருவோர்
பருகு வன்னத் திரியா நோக்கு.
னேவிய மேய்ப்ப வாவலிற் கேட்போ
ரளவை நூலி னளவினே யறிவோர்
மறைப்பொருண் முழுவதூஉ மறையிற் கேட்குந
- 240 ரிலக்கணம் படிப்போரிலக்கியங் கற்போ
ரலக்கண் டபுக்க வையந் தெளிவோ
ரத்துவிதப் பொருளி னளப்பி லுண்மைத்
தத்துவந் தேர்வோர் தவநிலை யுணர்வோர்
சித்தந் தானின் சித்தந் தெளியுந
ரின்றோர் பலரு மீண்டிய குழுவிற்
பன்மீ னடுவ ணன்மதி போல
விருந்தோற் குறுகிநீ யினியன கூறின்
விருந்தென வுன்னை விழைவுட னேற்பன்
போகென விடுக்கும் புன்மைய னல்லன்

(தலைவன் ஆட்கொளு முறைமை கூறல்)

- 250 தூய முத்தெனத் துவர்வாய் முறுவல்
சிறிதே தோன்றச் சிறுகை புரிந்துன்
னென்புங் குளிர யினியன நிகழ்த்தித்
தன்னடித் தொழும்பருட் சாலவும் கொள்வ
னிலக்கிய விலக்கண மெல்லாங் கொளுவுவன்
கலங்குறுஞ் சமயக் கணக்கையுங் காட்டுவன்
சமயா தீதத் தனிப்பொரு ளுணர்த்துவ
னமையா மதங்களி னவலமுந் தெரிக்குவ
னிறைவ னின்னருட் மிறைகுளிப் பிப்பன்
பிறந்தோ ருறுவது பெருகிய துன்பம்
- 260 பிறவா ருறுவது பெரும்பே ரின்பம்
பற்றின் வருவது முன்னது பின்ன
தற்றே ருறுவ தென்னு மருண்மொழி
யிற்றென விசைச்சு மியல்பும் விளக்குவன்
முத்தமிழ்ப் புலமையு முறைமையிற் பெறுகுவை
விந்தக ஞான விழுப்பொரு ளடைகுவை
பாவல னாகுவை நாவல னாகுவை
யுறம்பொரு ளின்பம் வீடெனு மிவற்றின்
றிறமு மறிகுவை தீது மொழிகுவை

(தலைவன் ஆசிரியன்மார்)

- சொர்க்க புரத்துத் துகடர் காட்சியி
- 270 னார்ஞ்ஞநாற் பரப்பெலா மாற்றலிற் கடந்த
கல்வி வீரனாஞ் சொல்வரம் புணர்ந்த
இராம லிங்க வின்னிசைப் புலவன்
பிராவுறு மன்பின் விளக்கிய கல்வியன்
தொல்லாப் பியமெனுந் தொல்லிலக் கணத்தை
பெழுத்தொடு பரின்ற வழுத்தப் புலவன்
பேதைக் கோமான் பேர் ஜகநாத
வீறு கலைக்க ல் முகந்துணுங் கொண்டா

(தலைவன்புகழ்மை)

- பளிய்கென விமைக்கும் பதமுறு நெஞ்சின்
நீற்றுந் கட னுற்று நிலையுறு மன்பன்
- 280 மாயா வாதப் பேயிற் தம்மையு

- மிறைக்குண மில்லா விழிகுணச் சிறுதே
முறைமை யறியா மாக்கள் தம்மையுந்
தெருட்ட வாங்கவர் பேதமை கந்தைத்
கருத்திற் கனோந்த வீரகு ளாமணி
சைவ நல்விதைத் தருவுற வித்திக்
கைவரு ஞானம் கவின்முளை செழித்துப்
பத்திவி ருக்கத்திற் பகர்சரி யைமுதல்
நத்துறு வழிக ணுன்கு மரும்பொடு
மலர்காய் கனியெனச் சிவமணம் கழிந்த
290 கலமென நீற்றுங் கவசமாய் கவின்பெறார்
சேறு முரஞ்சிய முத்திச் சாற்றை
பூறு தீர்ப்பா னுள்வாய் மாந்தச்
செய்யும் பான்மையிற் சிவமடம் பலவினுள்
மெய்புக ழோங்கி மேன்மைபெற் றனனோ
பொய்ப்பொரு ணீங்கி மெய்ப்பொருட் கண்ட
மெய்கண்ட தேவன் மேவுந் தான
செழுமைசே ணவிரும் திருவா வடுதுறை
கொழுமைவாய் மடத்திற் குறையாப் பரிசின
(தலைவன்பால் நூல் கேட்போர்)
ஞண்டகை தன்பா லமிழ்தம் பிழிந்து
300 நூலுணர் மாணவர் நாவலவும் பலரோ
சாலுங் கவியிற் சதுரர் பலரோ
புராண பிரசங்கம் புரிகுநர் பலரோ
தத்துவ நுட்ப வித்தகர் பலரோ
மாணவை மண்ணுறு மாந் திரார் பலரோ
புலவ ரவையிற் புலவர் பலரோ
சமயத் தொகுதியி னமைபவர் பலரோ
துறந்தோர் பலரோ சிறந்தோர் பலரோ
கரைமிடற் றந்தணன் கைகாட்ட மைமந்த
மறைப்பொருள் சைவ மாட்சி தெருளாது
310 புறப்புறச் சமயம் புக்கவர் பலரை
முன்னிலை நிறீஇய முதல்வர் பலரோ
(தலைவன் இயற்றியநூல்கள் முதலியன)
பொன் முளைத்தந்த பூரித் தெழுமுலை
துளைச்சியர் விழிக்கு நுணங்கு கெண்டை

வளைமூம் நீர்புக்கு வருந்தி முழுக்கிருக்குந்
 திருவான் மியூர்ப்புராணம் திவ்விய நவரச
 மருமையிற் கெழுமவவ் வழகினிற் சொற்றோன்
 சித்தார்த பூடண முத்தார்த தூலை
 யுலகிற் கருளிய வலகிற் புகழோ
 320 னெற்றிக் கலம்பகம் வெற்றியிற் சாற்றினோன்
 தருங்கோசோ பானம் தகவுறத் தந்தோன்
 செய்யு ளிலக்கணம் வையக் களித்தோ
 னின்னண மாக வெண்ணுறு தூல்கள்
 நாற்பான் மேலு நவீன்ற நாவல
 னென்கண் மாமணி யென்னுள் ளொளிர்மணி
 யென்னுயிர்க் குறுபய னென்பிணி மருந்து
 சைவ மங்கலத் தனித்தவக் கொழுந்து

(தலைவன் பெயர் முதலியன)

கல்யாண சுந்தரக் கவிஞ ரேற்றை
 நல்விதி கூட்டிய நலத்தை வியந்து
 கண்குளிரக் கண்டு கைம்மலர் கூப்பி
 330 யுண்மகிழ் துருப்ப வயக்காரி லீழ
 வல்லவா பாடி வைகிற் தாணிழல்
 பூவிணைக் கழன்மலர் புனைந்து தலைபிசை
 நா கொல்லா நீங்கி நலக்குவை தானே

(தலைவன் கொடையினை வியத்தல்)

பொன்னு மணியும் பூந்துகிற் பிறவும்
 மண்ணு மணியின் மகிழ்ச்சி மிகு
 வாரி வாரி மாரியின் வழங்குந்
 தமக்கண் வாழா தகைமையர் தம்முள்
 கார் டினை மயிற்ருந் கலங்கந் தந்தோ
 340 னோர் டிண் முல்லைக் கந்த தேரினன்
 சாத லிங்கத் தனி புகனி நல்கண்
 னோதில் னன்ன கொணும்பல னீகையர்
 கொடை ப்பய னுடையே யடைவே யோம்பு
 மொருமைக் கந்த விகுமைக் குகவாதா
 சீவன்றன் கொடை ப்பய னெழுமையு முழின்

பாவலராற்றுப்படை

தவறாது தொடருந் தன்மையி னிவவே
வள்ளல் பலரையு மெள்ளி மேம்படுநன்
வழுவி லவன்கொடைச் செழுமையும் பெறுருவை

(பாலி நதியின் சிறப்பு)

- கண்ணகன் ஞாலக் கலிப்பகை மாற்றி
நண்ணுறு போக நந்தா தடைய
350 வமிழ்தென வகுத்த வணியெண் கொண்மு
விமிழ்திரை மேய்ந்தே யியம்பக் காரொனப்
பொலிந்து விசும்பிற் பொழ்புறப் படர்ந்தும்
வுலக முவப்ப மலிதுளி பொழிந்த
நிலமகண் முலையென விலங்குறு மடுக்கத்தழித்
துயல்வரு மாரத் தியல்கெழு மருவி
யாறெனப் போந்தே யவனி புறந்தருஉம்
வீறெலாம் விளங்கும் வினையுள் தேங்குந்
தீஞ்சுவைக் கலசத் திருவமிழ் தூட்டி
வாஞ்சையின் மகவை வளம்பெற வேம்பு
360 மன்னையே மானு மருநி பலவினு
மன்னவே புரைந்தது மாபாலி தானே
திம்பாற் சாறு திசையெலா நிரப்பிந்
கூட்பா வுளத்திற் குறையினை முடித்துத்
தேம்பொதி கிளவிச் செவ்வாய் கலைமகள்
பொதிநலங் காட்டித் துதைபய னளிக்கும்
பாலி யென்னும் பான்முனைப் பாவை
சில மோங்குஞ் செந்நெறிச் செல்வி
யினிது புரங்கு மியலைந் திணைவளக்
கனிவுகட் கிரைத்தல் கடப்பா டுன்றே

(குறிஞ்சி நிலவளம்)

- 370 நாடக மகளிரின் பீடுறு பிணமுகம்
மயிலென் சாயன் மடந்தையர் களிப்பத்
தோகை விரித்தே யோகையி னாலும்
முழுவலி காட்டி மிழற்றுங் கிள்ளை
நாணுற் றேகப் பூணினை முலையார்
மதுர வாசகம் பொறுதேந் துளிப்பின்

- காரதம் கடுக்குங் கவின்பெறு கூந்த
லாரழ கெறிக்கு மணியார் பிறைதுதல்
சிலையின் வாங்கு சிதையா நல்லெழிற்
கலையிறை வாங்குங் கட்டெழிற் புருவம்
- 380 விழைவு விடுத்த விழுநியோ ருள்ளமும்
விழைவிற் றுழ விளங்கெழி லோங்குங்
குவினே மலரெலும் கொழுங்கடை மழைக்கண்
தவலருஞ் சிர்பெறு தனிக்குமிழ் மூக்கு
பாளவன் ளத்திற் றவன் முத்தெனச்
செவ்வாய்த் திகழும் தெய்வ வனப்பி
னெவ்வாய் சிறந்தே யேந்தெழிற் றிரண்டே
செவ்விள ரீரின் செவ்வியைத் தேய்த்துப்
பாற்கடற் றேன்றிய பதும முனையென
தூற்கடற் படியுந் துண்பொருட்டி ரளென
- 390 னீங்கிப் புனை திரண்ட வியப்பார் திருமுலை
பாங்கிற் கிளிச்சிறை பனைத்தனப் பசுந்தோள்
நீல மணிபுழை நீண்டமயி ரொழுங்கு
கோலைச் சுழியி னவ்வாய் குந்தி
சான்றோ ருராப்போ லான்றொளிர் துசப்புச்
செக்கச் சேந்த தெய்விக மாமலர்
வொக்கச் சிவணிய வொளிதிகழ் தாமரை
வருந்துநாய் நாகிற் பொருந்திய சிறடி
தெள்ளெழி லொழுங்கு தெய்வப் பாவை
கைவல் லோவியன் கைம்முயன்று புனைந்த
- 400 வோவியக் கொழுந்து வானில் லன்ன
மயிலோம் பேடை வியன்பொற் கொழுந்து
குறவர் பெருந்தவங் கோதிற் குருந்து
குறவர்க் பாவை வள்ளி மடந்தை
போந்த வீட்டனைப் புகழ்ந்து மாந்தும்
வாழ்ந்தபே ரன்னை வண்ணம் திரண்டல்
வண்ணம் பழம்பே யவியக் குழைந்துநல்
பேன்புற் புரைபுரை யினிது ஊருய்க்
கண்ணுத லாப்பர்க்குக் கண்ணிடம் தப்பிய
கண்ணப்ப தேவர் கவினைப் புகழ்ந்தும்

410 நண்ணும் வேடர் நலமா நுறையுஞ்
நாவலார் முத்தமிழ் நாவலர் தமக்கள்
நுருயிர் மருந்தின் விருந்தி னருத்திய
கச்சு ரென்னுங் காமரு பதியு
மிரும்பு திரித்தன மருப்பமை மாண்கண்
மின்புற் றுடு மியல்பும் பெற்ற
நற்பெருங் குறிஞ்சி சொற்பெறு நிலனுந்

(பாலை நிலவளம்)

கல்லுணைக் கொள்ளும் தொல்லியுந் தாதுணங்
காதற் பெடையுடன் கலந்தமர் நேர்மை
யேதமில் வானுறை மொய்தா வுறங்குருங்

420 குடுமிப் பாத்தி யடுக்கும் பாலை
(முல்லை நிலவளம்)

முழுமதி மலைய முகமண் டலத்தினி
லெழுதுளி யமுத துளியி னிமைப்ப
விழிக்கடை சென்று வியனனை நோக்கச்
செழுவின வேங்கைக் கொழுமல நுறமுஞ்
சுணங்கு பூத்த வணிமுலை யசைய
வணங்கு துண்மரும் கணங்கு பொருது
கைம்மலர் சிவப்ப மைவனை யரற்ற
வாய மங்கைய ரங்கை வருத்தமும்
பூவைப் புதுமலர் புயல்வண் ணன்றுயர்

430 தொழுனை யாற்றினுட் துரக்கும் பொலங்கொடிப்
பாவையோ டாடிய பல்புகற் குரவை
யாப்பயன் தருபாங் காடுங் காட்சியும்
பூப்படு முண்கண் பூவையர் புணர்முலை
போகம் வேட்டுப் புல்லாங் குழலிசை
நாகனல் லணையாய் நற்றவப் பேறே
கன்று குணிலாக் கனிபுகுத் தோயே
பொன்றுஞ்சு மார்ப புத்தெழி னல்லார்
பன்னிறத் துகிலும் பாண்மையி னொளித்தோய்
துவரச் சேந்த பவளம் வாட்க்

கோதுற் பாண்கிக் குலத்தினைப் புரக்க

440 தூது நடந்த துழாய்நன் முகிலே
முந்நீர் வண்ண முகுந்த மாதவ

வென்ற வாய்ச்சிய ரின்னெடுத் தேத்தும்
முதிர விளங்கிய கதிதரு முல்லையு

(மருத நிலவளம்)

- நீலக் கொண்மூ நின்னுகுழி ருக்கையின்
கோல வெண்ணிகா குளிர்ப்பத் தோன்றியாங்கு
குவளைக் காட்டிடைக் கொழுமா... னீக்குபு
தவள வோதும் தனிநடை புரியத்
தெண்ணீர் திரட்டுத் தேர்நல மடவார்
கண்ணீர் கொள்வா கழுமலர் பறித்தவர்
450 கைம்மல ரோத்துங் கண்கொளாக் காட்சியி
லைம்மல ரவிழந்தே யணிரொ டிவீற்ற
லழகிற் குடை ந டமுங்கு நீர்மையின்
மழைமதர் விழியிற் புலம்புமுத் துறைதலை
கடுக்குங் கலவ கவினமயி லியலா
ரடுக்குஞ் சாயத் குடை...ந்த மயில்கள்
காணம் புக்கன காண்ட...ரு கிள்ளை
தேனம ரமிழ்த மழலையாந் தீஞ்சொற்
குடை ந்தே யடை...ந்த வுயரிய குறிஞ்சி
கடை மணி சேப்பப் படா...விழி மாதர்
460 கொழுநரோ டேடிக் குறித்திடு கிளவியைத்
தழுவுங் குழவியிற் முங்குறு மஞ்சக்
நகையா நவீற்ற நாண்டை வாராத்
நகைபெற பன்வர் தழையும் பைங்கூழ்
மகவென வோர்வ மனம்கிழ வாரே
யின்னை பலவளம் துன்னு மருதமு

(கேய்தல் நிலவளம்)

- மலப்பருங் கருணைவா ளாற்புத வியவுளின்
விளந் தரும் பெற்றினை விண்ணெ னமுழங்கும்
துறைபெறி லார்கோள் நிறிய சாரலில்
விளைசெய் தாழை நிறையுங் பனிச்சை
470 சேற்கண் ணங்கையர் செவ்வாய்த் துயிலின்
வாழ்படு முரல் வண்ணணி புரைதலின்
பரத மங்கையார் பனிமுத் தென்னுறுந்
சுரதமார் செய்தற் தனிப்பெருந் திணையு

(தொண்டை நாட்டேச்சிறப்பு)

- போற்றப் பெறுஉம் புண்ணியம் படைத்து
மாற்றலி னுலகெலா மமைவரப் படைத்தே
களிமயி லுமையவள் கார்முகில் திவண்
வறமெண் ணன்கை யருமையின் வளர்த்து உம்
துறந்தோ ரொத்துந் துறக்கத் துன்பம்
வருந்தா தடையும் வளவிய பதிகளுள்
480 கருந்தகைப் பொலியும் கச்சிமா நகரமுந்
தமிழ்க்கு வரம்பாகுந் தனிமேல் கா முந்
குறுவெண் பாட்டாற் குலவு முண்டி லா
மறிவினி லளந்த செறிதரு துண்டி
தெய்வப் பாவலன் தேர்வன் னுவதேவன்
நெய்தற் றெழிலின் நேர்மை விளக்கி
வதியு நற்புகழும் வையக மேநாங்கப்
பொதியு ஞான போனக முண்
ஞானப் பிள்ளை நங்கை யுயிர்ப்பித்த
இறம்பூது சான்ற செறிதரு பொதும்பர்
வான்றோய் மயிலை வளந்தரு பதியு
490 முண்மைப் பொருளி னுயர்ச்சிகண் டாவில்
வண்மையிற் றெருபொருள் வாரி வீசிக்
காணினுங் கேட்பினுங் கருதினுங் களிதரு
சேணுயர் மாணிக்கத் தீங்கனிவாய் மடுத்திச்
சிவமெனப் பொலிந்த சித்தாந்த முணர்த்திய
வவமுறு முயிர்க ளல்லற் பட்டாமே
கட்டுரை கிளந்த பட்டினத் தடிகள்
கட்டிக் கரும்பின் கனிச ச மினிக்கு
மட்டிலாச் சீர்த்தியுங் கட்டு நிற் காளை
யாளுந் நம்பி வாளுந் முகிழ்முலை
500 யறிவு தூல்களின் செறிதுறை போன
சங்கிலி யென்னுந் தனிமின் கொடியைப்
பொங்கெழிற் பரவை பூவையோ டிவளையும்
வதுவை யாற்றிய தன்றியு மறையவன்
கதுமென வேளாண் மகளெனப் பார்த்தில
னென்றே யுலகம் நகையெடு வழக்குத்

பாவலராற்றுப்படை

- துன்றிச் செப்பத் துணைமனை முடித்த
கழைவார் சடையா னொற்றியா நகரு
மென்சுவைக் கருவென வெடுத்தினை வாய்துகழ்
பண்கனிந் தொழுகும் பழமைபுற தெறிக்கு
510 நளவெண் பாவெனு நற்றமிழ்ப் பிண்டம்
வளமுறு தமிழக வானிது வீட்டிய
கலையி னகன்ற புகழேந்திப் புவனநாந்
தொட்டால் மணக்கும் தூத்தமிழ் பாட்டி.
லெட்டாப் புகழுறு மெழில்படிக் காசும்
பிறங்கிய தோண்டை நிறந்தநன் னாட்டில்
நாலாறு கோட்டத்து மேலாறு வயங்கும்
புலியூர்க் கோட்டப் பூம்புகி பலவிதநாந்
தலையினிற் சூடுந் தனிமணி பெண்ணை
கிளர்ந்து விளங்கித் தமிழின்
520 பாவை புரக்கும் பூவை கிழவோனே.

—o—

வெண்பா

மெய்யிற் திருநீறு மென் பாய்ச் சிவமனைமுந்
கையிற் பதிதூணும் பாண்டார்ப்பீழ் — மெய்யவரன்
கண்ணணி யுற்பொலையும் பவாண சுத்தரன்நன்
தண்ணனிமிக விரும்பு தமிழ்.

முத்தமிழி னின்புணர்ந்து பவாப் புகழ்ப்பெயலா
மத்தன் திருவருளி ஓடி லாஞ் — மித்தமல
நீக்கலாஞ் செல்வ நிலைப்பெயலா மெஞ்ஞான்று
மாக்கலா பின்ப வழுது

முன்மைத் தமிழு முழுதுணர்ந்து வாழலா
பின்மைப் பெறும்பேறு மெய்தலா — மன்மைச்
சிவபோக வாரி துணைக்கலாஞ் சீரி
லவபோகத் தீரலா மாங்கு.

தனியல்

அறுசீராசிரியம்

எட்டானபேருருவம்வாய்ந்துலகினைப்புரக்ருமெம்மான்றன்னை
உட்டானத்தேகாணற்கொருசோபானப்பொருளாயோங்குமெய்ம்
கட்டானபராபரன்ஞானத்தையெமக்களித்துக்காத்கூழைவெம்மை
அட்டாவதானியெனுங்கலியாணசுந்தரனல்லடிகள்போற்றி.

